

Ceļavārdi Vadonim

Tautu labklājība veidojas ap vienu personību. Tam ir daudz piemēru visā vēsturē, turklāt visdažādākajās jomās. Daudzi šo neapšaubāmo parādību piedēvē personībai kā tādai. Tā dara tuvredzīgie, bet tālredzīgākie saprot, ka šādi pulcinātāji nav nekas cits kā Hierarhijas varenais spēks.

Patiesi, visās parādībās Hierarhija izvēlas fokusu, uz kuru virzīt strāvu. Turklāt šādai personībai piemīt apzināta vai neapzināta uguns, kas atvieglo saskarsmi. Taču nepieciešama arī kāda pašas tautas īpašība - uzticēšanās un spēka apziņa. Šī īpašība ir vajadzīga kā viens ugunīgās mašīnas posms.

Jūs paši redzat, kā attīstās tautas, kas balstās uz Vadītāju. Paši redzat, ka cita ceļa nav. Tā ir jāsaprot Hierarhijas ķēdes posms. Nevajag būt tuvredzīgiem.

1. Vadonis stāv kalna korē, no kuras nav lejupceļa. Atrast robežlīniju starp pretmetiem spēj tikai īsts Vadonis. No šīm apslēptajām robežlīnijām ir noausti uzvaras paklāji. Ik dienu, ik stundu Vadoņa priekšā tiek izklāts noslēpumu vērpums. Lūk, viņa priekšā iecietība vai nolaidība. Protams, pirmā dzemdē otro, bet starp abām atrodas Taisnīguma Zobens. Iecietība taču nāk no Gaismas, bet nolaidība - no tumsas. Kalna korē starp abām atrodas Vadoņa Zobens. Šaura ir tā vieta, kur var gulēt Zobens. Arī starp vīrišķību un cietsirdību robeža ir šaura. Vienīgi Vadoņa sirds zina, kur ir šis robežšķautnes. Taisnīguma robežlīnijas nākas meklēt ne tikai diženām Padomēm - šis pats uzdevums nemitīgi jārisina visā dzīvē, tāpēc Vadonim nav ne sīku, ne lielu lietu. Vadoņa uzmanībai jābūt vienlīdzasai, pieņemot visus lēmumus. Vadonis padomu neprasa, bet var padomu pieņemt. Vadonis nekavējas un nekad nevienu neaizkavē. Viņam ir tā priekšrocība ierasties negaidītam, un viņš spēj paredzēt, cik laika vajadzēs katrai lietai. Viņu nesārūgtina apmelojumi, bet viņš prot katru vārdu pateikt vietā. Viņš ir neuzpērkams, jo nekrāj zemes dzīves bagātības. Viņš kā cilvēku siržu ārsts zina skaņas un krāsas nozīmi. Viņš prot priecāties par Patiesību, bet atvairā ilūzijas. Tāpēc Vadoņa ceļš ir Taisnības ceļš.

2. Vadonim nav raksturīgi zaudēt dūšu, tomēr saindētas atmosfēras spiediens var ietekmēt spēcīgu apziņu, tāpēc arī visstiprākais nedrīkst palikt bez Kosmosa atbalsta. Ko gan var sasniegt Vadonis, ja viņš atrāvies no glābējsaiknes? Tieši Vadonim, kurš uzņēmis vadības nastu, stingri jāturas pie Augstākās Pasaules Kāpnēm. Tieši viņam, ar sirdi darbojoties, pastāvīgi jāstiprina sevi ar Svētības emanācijām. Viņam bieži jāvērsas pie Hierarhijas ar sarunām un jāievēro visas sūtītās zīmes, kas nevēgām šķiet tikai māņi. Cik daudz derīgu novērojumu iet bojā, kad neizprot, kur ir īstā māņticība. Cilvēki dažkārt par māņticību nodēvē vienkārši prasmi redzēt, bet Vadonim jāstāv pāri māņticībai un aizspriedumiem. Iedomāsimies, kā mainītos dzīve, ja no tās izslēgtu visus aizspriedumus un to iespaidā pieņemtos lēmumus. Tieši zemes tiesnešiem nākas pārdzīvot ļoti smagu karmu.

3. Vadoni nevajag apskaust, jo viņš nes visu dzīves smagumu. Der atcerēties, kā raudāja kāda veca sieviete, kad tika sagaidīts kāds Uzvarētājs. Kad viņai jautāja, kāpēc vispārēja prieka reizē tādas asaras, sieviete atbildēja: "Man viņa ļoti žēl."

4. Var pajautāt: kāpēc runāju par Vadoni, bet ne par Valdnieku? Atšķirība starp viņiem ir milzīga. Valdnieks domā par tagadni un it kā pārvalda kaut ko jau esošu, bet Vadonis vārda visīstākajā nozīmē rāda nākotni. Viņš nav saņēmis visu jau izveidotu, viņš ved, un katra viņa darbība virza uz priekšu. Valdnieks zina jau izveidoto un pabeigto, bet Vadonim nav nekā agrāk apstiprināta, un viņam jāaizved tauta uz Pilnības Kalnu. Valdnieka nasta ir liela, bet Vadoņa atbildība vēl lielāka, toties arī Visaugstākie Spēki apliecina savu Altāri tur, kur ir vadonības pazīmes. Vadonim ir jāsaskata, kur ir izlikšanās un kur - patiesums. Sirds tikumība ļoti atšķiras no uzmācīgas iztapības, un Vadonis spēj šo īpašību saskatīt.

Daudzi ir lasījuši par to, kā Dāvids iztaujāja Augstākos Spēkus. Viņš izmantoja šo Avotu, lai izvairītos no liekām kļūdām. Dažādu tautu vēsturē tādu piemēru ir daudz. Tos zina katrs. Nemaz nevajag iedziļināties senos laikos - arī jaunlaiku notikumos redzamas šīs Saiknes un Lielā Kalpojuma zīmes. Taču zinām arī, ka Cildenajai Saiknei ar Augstākajiem Spēkiem vajadzīga tīra sirds. Nekas nefīrs neiegūs Saikni, tāpēc Vadoņa Simbolam jābūt par sirds skaidrības zīmi. Ne vien darbos, bet arī domās Vadonis nes tautām laimi. Viņš zina savu uzdevumu - atnest pilnu kausu, viņš nepazaudē ceļu maldīdamies, viņš neizšķaksta uzticēto kausu - tādējādi Vadoņa jēdziens ir Nākamības zīme.

5. Paturiet prātā, cik ļoti cilvēkiem ir vajadzīgs Vadoņa jēdziens. Cilvēki grib, lai Augstākā priekšā viņiem būtu Galvotājs. Viņi saprot, ka bez saiknes ceļu neatradīs, bet arī zina, ka Vadonis nāks. Nekas un nekad nevar aizkavēt Vadoni, ja vien viņu neaiztur zemes dzīves izpausmes, kas nosaka viņa atkāpšanos. Tīri Vadoņa centieni pirms laika netiek pārtraukti.

6. Ikviens Vadonis, protams, savā ceļā sastaps daudz apstākļu, kas var apgrūtināt viņa karmu. Tas ir neizbēgami, taču parastais zemes dzīves lēmums no tādas nastas atbrīvoties nepalīdzēs. Kam Vadonim jāuzņemas lieks smagums, ja viņš ir saistīts ar Augstākajiem Spēkiem? Ja viņš izpildīs Augstāko Spēku Gribu, viņš nepadārīs karmu smagāku, tikai šāda laimīga stāvokļa sasniegšanai ir nepieciešams koncentrēt visu savu apziņu uz Augstāko Pasauli. Viņam ir jāatbrīvojas no traucējošiem paradumiem un stingri jāvada sava griba, lai tā būtu nesaraujami saistīta ar Vadītāju. Ir jāpierod pie šādas Saskarsmes, lai tā ienāktu dzīvē kā vienots pamats. Vadonis nedrīkst arī lolot sevī atreibību, jo tās ir vienas no visdzīvnieciskākajām jūtām. Vadonim nav laika atreibībai, kad viņam sveši apvainojumi, jo viņš atrodas pastāvīgā kustībā. Vadonis arī zina, ka nekur nav novēlēts miers kā enerģijas iznīcinātājs. Vadonis saprot arī to, ka šaubīšanās nav patiesības meklēšana. Ikviens, kas veras tālumā, virzās uz Patiesību, bet šaubu pārņemtais pagriežas atpakaļ, un tas nosaka viņa bojāeju.

7. Necaurlaidīgas bruņas var būt no metāla vai no zīda, bet vislabākās ir ugunīgās bruņas. Vai gan Vadonis noies lemtu ceļu bez ugunīgajām bruņām? Kā citādi lai atvairā visas ļaunuma bultas un naida šķēpus? Bet daudzi Vadoņi pat zemes dzīves apziņā jūta, ka viņus sargā ugunīgās bruņas. Var sarakstīt veselās grāmatas par nolemtā Vadoņa magnētismu. Var konstatēt, ka ne āriene, ne balss, ne bagātība, bet kaut kas cits pārlicina tautas. Jau vairākkārt esmu runājis par sirds Uguni. Tieši šīs bruņas ir magnēts, kas gan pievelk, gan sargā. Kā teikts: "Uztveršu vairogā visas bultas." Taču šis vairogs ir jāizkaļ. Šo vairogu var saredzēt vienīgi no Augšas, bet cik daudz domu un sarunu ir vajadzīgs, lai Saikne rastos un lai izkaltu ugunīgās bruņas. Jāizmanto ik diena, ik stunda, lai Saikni iedzīvinātu un padarītu visaptverošu. Velti domā, ka zinātne attālina no Augstākās Pasaules, - tā var grozīt uz Zemes dotos nosaukumus, taču trīsvienīgā būtība paliek pamatā. Turklāt Vadonis prot apjaust, kur ir

īstā būtība. Varbūt viņš nepateiks neizrunājamo vārdu, taču jutīs to savā sirdī. Šis vārds palīdzēs viņam nezaudēt pasaules izpratni, tas vienīgi viegli veidos brīnišķīgās bruņas.

8. Vadonis zina, ka viņam stāv pretī tumsas spēki. Vadonis zina, ka cīņa ar tiem ir nesaudzīga. Vadonis zina, cik viltus pilni ir tumsas paņēmieni, taču viņam pret tiem ir divēji ieroči. Pirmais - paša modrība un mērenība dzīvē; otrais - saskarsme ar Gaismas Spēkiem visā To Neuzvaramībā. Nav joka lieta stāties pretī visām tumsas šausmām, nedrīkstot no tām izvairīties. Taču Vadonis jauš Vadošo Roku un kaujas laikā sajūt šo Roku vai pār ķermeni nolaižas Svētības dvesma. Vadonis nepalaidīs garām šīs Svētības zīmes. Vadoņa uzdevums ir palīdzēt tautai un attīrīt neskaidro izteicienu nozīmi. Jukas dzīvē lielā mērā izraisa juceklīgi jēdzieni. Tātad jāpulcē kopā labākie valodas zinātnāji, lai attīrītu vārdu nozīmi.

9. Vadonim jāprot pamudināt, jāprot saskatīt patiesās spējas, jādod atbilstošs darbs. Pienācīga uzslava ir atzinības dārzis, bet ir jau teikts, ka patiesība ir tilts uz Augstāko Pasauli.

10. Termiņu un līdzekli nosaka Vadoņa sirds, taču šī zināšana nebūt nav patvaļa. Saiknes nostiprināšanās dod neapstrīdamas zinības saistībā ar nākamību. Ir teikts par Vadoņa paredzētspēju, bet no kurienes var nākt paredzēšana, ja Augstākie Vārti nav atvērti? Kā lai rodas termiņu izpratne, ja Vadītājs nesaskata straumes plūdumu? Vai gan cilvēka prāts spēj saprast to, ko redz Vadītājs? Vai gan cilvēks būs tik augstprātīgs, ka nostādīs sevi par visu augstāk? Tā nevēlas var nesaprast, kas nosaka termiņus un līdzekļus, bet izglītota apziņa zina par Gaismas Hierarhiju.

11. Tuvības saikne kā pievilksmes likums ir saprotama gan garīdzniekam, gan zinātniekam. Kā notiek izvēle? Tāpat kā vibrācijas ceļā atdalās smilšu graudiņi. Var redzēt, kā daži no tiem steidz savienoties, bet tādi ritma raksti nepavisam nenozīmē atdalīšanos, gluži otrādi - tie vienīgi apstiprina apvienojumu saskaņotību. "Ugunīgā Sirds, steidzies kosmiskajā ritmā un ar sevi stiprini Esības raksta daiļumu."

12. Vai var nosaukt par tirānu to, kurš rūpējas par draudzīgumu? Vai var tā nosaukt to, kurš veicina sadarbību? Vai tā var saukt to, kurš tiecas izzināt? Vai tā var nosaukt to, kurš ceļ augšup jaunradi? Vai tā var saukt to, kurš nemitīgi cenšas sevi pilnīgot? Protams, tumsas nevēlas baidās no jebkura Gaismas apliecinājuma, taču šīs sīkās odzītes sadeg Vadoņa sirds Ugunī. Daudz nosaukumu tiks uzrakstīts uz lapām, bet tikai trīs simt sešdesmit atgādinās par Atnākušo. Vajadzīga īpaša sirds audzināšana, lai saskatītu Atnākošā vaibstus. Vienīgi Saskarsme ar Hierarhiju nostiprinās nesatricināmu virzību uz Gaismu. Kurš gan atradīs spēku lūkoties uz Gaismas Mirdzumu, ja viņa acis nav pazinušas Augšupejas Kāpņu spožumu?

13. Dzimtene nostiprina magnētisku tiekšanos uz noteiktu gara ievirzi. Šo jēdzienu var noplicināt ar svētulību, bet Augstākā Saskarsme dod iespēju bagātināt Zemes - dzimtenes jēdzienu. Cilvēku pievelk ne vien Zeme kā viņa dzimtene, tā ir tikai kā starta laukums Bezrobežībai. Vai dzimteni Zemi var pazemot, salīdzinot to ar Bezrobežību? Gluži otrādi - ikviens cildinājums būs Vadoņa sirds cienīgs.

14. Vēlēšanās palīdzēt ir Vadoņa rota. Cik daudz iespējamību rada šī cildenā vēlme! Daudzas vēlēšanās pārtop kaislībās, bet tieši vēlme palīdzēt ir pašizliedzības pamats.

15. Darba prieka pārņemtās tautas ir tiesīgas gaidīt no Vadoņa taisnīgu darba novērtējumu. Vadonim ir jābūt pienācīgai izpratnei par darbu kā pamatvērtību. Vadonim jāprot saskatīt patiesos nopelnus gan garīgajā, gan radošajā, gan fiziskajā darbā. Priekam

jānāk kā darba sekām. Daudzveidīgi izglītojoši uzdevumi un pārrunas būs arī nomierinoša, atklāta vadība. Var saprast, ka darba prieka pilnas tautas nezina, ko nozīme atvaļināti darbinieki. Tikai slimības vai vecuma nespēka gadījumā cilvēku uztur sabiedrība. Un nevar būt ne runas par aiziešanu no darba, kad spēki vēl nav izsmelti, jo darbs ir prieks. Nedrīkst cilvēkiem liegt strādāt, bet ir jāizraugās viņiem piemērots darbs. Šim nolūkam ir jāizveido izglītotu zinātnieku Padome, kas, būdama brīva no māņticības un aizspriedumiem, spēj gaiši spriest. Šo Padomi izraugās Vadonis, un viņš lai ir atbildīgs par to, ka tajā netiek iekļauti nevēlami un tumsas kalpi. Nevar pat iedomāties, ka darbs un sadarbība nonāktu tumsoņu un pašlabuma meklētāju rokās. Darbs ir apziņas kvalitātes mēraukla. Darbam jāvirza apziņa uz pilnīgošanos, tad darbs būs Augšupejas karogs un nesīs sev līdzīgu prieku un veselību. Tā Vadonis pirmām kārtām ir darba Patrons un pats prot rast darbā prieku.

16. Atradīsiet cilvēkus, kuri teiks: nost ar Vadoņiem, nost ar Skolotājiem, nost ar Vadītājiem! Tad ziniet, ka tie ir parazīti, kas pārtiek no jukām un sairuma. Meli un aizskaršana ir parazītu dabas pamatā. Viņi paslepen savāc bagātības un labprāt bauda greznību. Tāpēc jāskatās, kuri pēc savas dabas ir cēļēji un kuri - postītāji. Ir pareizi būt kopā ar tiem, kas pazīst darba prieku. Viņi zina arī Vadītājus un ciena Skolotāju, jo šo cilvēku daba tiecas uz kooperāciju.

17. Brīnumi eksistē. Tieši brīnumu iepazīšanas dēļ ir arī vērts dzīvot. Truls noliegums un kaunpilns apziņas aklums sagrauj milzum daudz gatavu konstrukciju.

18. Viens no Valsts stūrakmeņiem ir dzimumu un tautu līdztiesība. Vadonim jāuzņemas pilnīga atbildība par šo pamatu ievērošanu. Nekādas pagātnes paliekas nedrīkst likt šķēršļus tam, ko apstiprinājusi pati Daba.

19. Ātra tiesvedība viesīs iedzīvotājos možumu. Vadonim jāuzņemas atbildība par to, lai tiesa tiktu spriesta nekavējoties. Tiesnešiem jāiziet pārbaude ne [tikai] formulu zināšanā, bet arī no cilvēka sirds iepazīšanas viedokļa. Var pieaicināt dažādus ekspertus, taču pašam tiesnesim ir jābūt ar pietiekami gaišu apziņu. Pašam Vadonim ir jāpārbauda tiesnešu apziņa. Taisna tiesa ir Valsts cildenuma apliecinātāja.

20. Nevienam nav pilnībā jāzina, kā Vadonis iedalīs savu laiku, jo iedzīvotāji viņu var gaidīt ik stundu, lai saņemtu palīdzību un dzirdētu uzmundrinājuma pilnus vārdus. Nevienš neatteiksies uzņemt Vadoni gan rītausmā, gan pusnaktī. Tāpat arī satiksmes līdzekli Vadonis izvēlas pats. Vadonis nosaka, kas būs viņa pavadoņi un kā viņiem jāgērbjas.

21. Vadonis rūpējas ne tikai par tautas fizisko veselību, bet sargā arī tās garīgos spēkus. Viņš saprot, ka ir nepieciešama garīgās pārliecības brīvība. Viņš pulcē dzīvesgudru personu Padomes, lai netiktu apdraudēta garīgā brīvība, jo tautai tā ir kā spārni.

22. Paliek divu veidu naudaszīmes: vienas - ārējai, otras - iekšējai apgrozībai. Šīs iekšējās apgrozības naudaszīmes jeb kooperatīvu apliecinājumi ļoti veicina iekšējās rūpniecības attīstību. Tās arī palīdz preču un mājamatniecības ražojumu apmaiņai. Šādu naudaszīmju daudzums ir neierobežots, un to nosaka Valsts ražošanas spēja. Tā katram Valsts iedzīvotājam var būt trīs ienākumu avoti: pirmais - neliels daudzums starptautiskās valūtas, ko var palielināt sakarā ar īpašiem, Valsts akceptētiem uzdevumiem; otrs - no iekšējiem apliecinājumiem, kurus nodrošina darbs; trešais - no dažādu preču un produkcijas apmaiņas.

23. Tautas izglītošana jāsāk ar bērnu pirmmācību iespējami agrākā vecumā. Jo agrāk, jo labāk. Ticiet - smadzeņu pārpūle rodas tikai no tūlības. Ikviena māte, pieiedama pie bērna šūpuļa, teiks pirmo izglītojošo formulu: tu visu vari. Nav vajadzīgi aizliegumi. Pat kaitīgais nav jāaizliedz, bet jācenšas novirzīt uzmanību uz ko derīgāku un interesantāku. Vērtīgāka būs tā audzināšana, kura prātīs augstu pacelt labā pievilcību. Turklāt nevajag kropļot cēlos tēlus, aizbildinoties, ka bērns nesapratīs. Nepazemojiet bērnus. Cieši iegaumējiet, ka patiesā zinātne allaž ir aicinoša, īsa, precīza un daiļa. Ģimenē jābūt kaut vai izglītības izpratnes iedīglim. Pēc septītā dzīvības gada jau daudz kas ir zaudēts. Parasti jau triju gadu vecumā organisms ir spējīgs uztvert ļoti daudz. Jau ar pirmajiem soļiem Vadītājam ir jāvirza bērna uzmanība un jānorāda uz tālajām pasaulēm. Jaunajai acij jānojaus Bezrobežība. Tieši acij jāpierod pieļaut Bezrobežību.

Nepieciešams arī, lai vārds izteiktu precīzu domu. Jāizskauž meli, rupjība un izsmiekls. Nodevība nav pieļaujama pat iedīgļi. Jāveicina bērna vēlēšanās strādāt "tāpat kā lielie". Tikai līdz triju gadu vecumam apziņa viegli uztver kooperāciju. Cik maldīgi ir domāt, ka bērnam dodamas viņa paša lietas, jo bērns labi saprot, ka var būt kopīgas lietas.

Apziņa - es visu spēju - ir nevis lielība, bet gan tikai aparāta apzināšanās. Pats nožēlojamākais var atrast vadu uz Bezrobežību, jo katrs darbs savā kvalitātē atver aizvarus.

24. Pamatskolā un vidusskolā abu dzimumu mācībām jābūt vienādām. Nedrīkst bērnam uzspiest specialitāti, kad viņš vēl neapjauš savas spējas. Pietiek ar to, ka augstskolā programmu sadala pēc dotībām. Tā iespējams vienkopus izglītēt tos jauniešus, kuri nevar uzreiz atklāt savas spējas. Ir ļoti svarīgi, lai mācību programma abiem dzimumiem nebūtu atšķirīga. Jau ar to vien tiks novērsta ļoti kaitīgā attieksme pret dzimumu kā tādu.

25. Ir nepieciešams pārbaudīt skolu programmas un pastiprināt tajās neapšaubāmās izziņas līniju. Māņticības ideālisms iedzen cilvēkus šausmu spraugās. Skolēnu domāšana nekavējoties jāievada pareizā gultnē, citādi vēl viena stulbeņu paaudze darīs kaunu planētai. Pastiprināma dabaszinātņu mācīšana, izprotot šā vārda īsto nozīmi. Bioloģija, astrofizika, ķīmija spēj piesaistīt bērna uzmanību jau ļoti agrīnā vecumā. Dodiet bērniem iespēju domāt. Padziļiniet arī pamatskolu kursu. Tas ir padoms tūlītējai izpildei.

26. No skolu programmām jāizņem visi novecojušie mācību priekšmeti. Senās valodas jāapgūst pēc izvēles. Programma, protams, tiek mainīta atkarībā no iedzīvotāju sastāva. Bet ir jāievieš vispārējās valodniecības kurss, īpaši jāattīsta mācīšana ar uzskates līdzekļiem, dabaszinātņu un ģeogrāfijas mācīšana, jāsekmē praktisko zināšanu un amatu apgūšana. Ieviešamas garīga rakstura sarunas dažādu reliģiju aspektā - atkarībā no skolnieku sastāva. Jānovērš atšķirība starp lauku un pilsētas un ģimnāziju. Visiem vienota pamatskola, visiem vienota vidusskola un visiem vienota Universitāte.

Īpašu uzmanību pievērsiet pamatskolai. Pamatskolā visiem līdz desmit gadu vecumam ir kopīga mācības. Vidējās izglītības apgūšana - vecumā no 10 līdz 16 gadiem, taču, protams, tas ir atkarīgs no spējām. Vidusskolā mācības ir šķirtas. Eksāmeni tiek atcelti, bet katram jāiesniedz savs patstāvīgais darbs. Pat septiņus gadus vecam mazulim jādod iespēja sevi izpaust. Tā būs vieglāk spriest par spējām. Skolu ēkām jābūt visskaistākajām.

Garīga rakstura sarunām jānotiek īpašā telpā, kur izlikti visu reliģiju Dibinātāju attēli.

Attiecībā uz skolām jāpiebilst, ka nedrīkst iznīcināt gara individualitāti. Protams, skolā nekādai politikai nav vietas. Uzskatu, ka ļoti lietderīgas ir vasaras nometnes. Karaskolas likvidējamas, bet skolās ieviešama militārā mācība. Tiem, kuri vēlas apgūt kara lietas, nodibināma Kara Akadēmija, kas pielīdzināma Universitātei. Tie, kuri iestājas Akadēmijā, atbrīvojami no karadienesta, jo viņi jau skaitās dienestā, bet pārējiem jāiet dienēt.

Sievietes piedalās pilsētas saimniecības darbā.

27. Īstas skolas uzdevums ir orientēt apziņu uz nākotni. Nevienš negrib saprast, ka, pārceļot apziņu nākotnē, tiek veidots vadošais magnēts. Svarīgi ir, lai apziņa pilnīgi tiektos uz nākamību. Daudzi uzskata, ka var dažreiz padomāt par nākamību un tad atkal gremdēties pagājībā. Nākamībai jāvelta nevis atsevišķas domas, bet visa apziņas būtība jānoskaņo uz nākamības viļņa. Šādu transformāciju nedrīkst sev uzspiest. Tikai iemīlot nākamību, to iespējams panākt. Nav daudz to, kas mīl nākamību. Zeme, kurā darbs dod prieku, var dabiski ietiekties nākamībā, uzlabojot darba kvalitāti. Vadoņa pienākums ir virzīt tautu uz nākotni.

28. Pasaules evolucionāros procesus skolās vajadzētu izskaidrot ļoti saistoši. Šajos globālajos procesos Dzimtene iegūst savu veidolu, un tai ir jāieņem pilnīgi noteikta vieta un nozīme. Ikvienam ir jāapzinās savas tēvzemes patiesā vērtība, taču Dzimtene nedrīkst būt tuksnesī augošs koks, tai ir jāsadarbojas ar ļoti daudzām tautām. Arī ticība Augstākajam Taisnīgumam nāks līdz ar realitātes pazīšanu. Lai globālie procesi rod dzīvus izskaidrotājus. Pašam Vadonim jāraugās, lai šie diženie tautu ceļi netiktu izkropļoti tumsonībai par labu.

29. Jebkura apvienība var pastāvēt tikai uz kooperācijas pamatiem. Ja pieļauj iekarošanas, apspiešanas un pazemošanas elementu, agri vai vēlu šīs pretīgās ēnas pārvērtīsies postošos briesmoņos. Tāpēc Citadeles celtniecībā nav pieļaujama nekāda varmācība. Prieka vareno spēku var rast sadarbībā, taču šāda sadarbība prasa domāšanas mākslu.

Kas izkārtos spēkus produktīvam darbam? Vienīgi tas, kas prot saredzēt lietderīgu sadarbību. Viņam jāprot iztēloties tādu kopīgu darbu, taču iztēles spēja, kā zināt, ir jāveido. Katras skolas uzdevums ir motivētas iztēles attīstīšana.

30. Nav pieļaujama nekāda streiku kustība, jo tā sagrauj ražošanu. Šāds neprāts iespējams vienīgi tad, ja valsts pastāvēšanas formas ir ļoti rupjas. Cilvēce ir sasniegusi pietiekami augstu saprāta līmeni, lai apzinātos, ka strīdīgos jautājumus var atrisināt mierīgu sarunu ceļā. Ikviens apstāklis, kas var izraisīt sabrukumu, steidzami jāatklāj. Pastāvot naidīgumam, nevar būt ne runas par kooperāciju. Saprātīgajiem spēkiem ir jāapvienojas, lai izvairītos no katastrofas draudiem. Ja mehāniskajiem atklājumiem pievienotu garīgo izpratni, tad līdzsvaru varētu sasniegt.

31. Bez kooperatīviem pastāv arī Kultūras Sakaru Brālības. Tikai nedaudzi saprot, kur novelkama robeža starp komerciālu Kooperatīvu un Kultūras Brālību. Taču ikviena skola, ikviena iestāde var apvienot tādus cilvēkus, kuri spēj tiekties uz garīgu pilnīgošanos. Vienotība ir jāveicina visiem spēkiem. Veseliem rosīgu audzinātāju pulkiem ir jāapmeklē tādas Brālības un jāienes izzināšanas prieks. Valdībai ir jāatbalsta šādu audzinātāju rašanās. Šie cilvēki var būt dažādi speciālisti, bet, kad pienāk atvaļinājuma laiks, viņi daļu no tā velta Brālību apmeklēšanai. Ļoti svarīgi ir, lai audzinātāji būtu dažādu specialitāšu pārstāvji, - tikai tad viņi var daudzveidīgi spriest par interesantiem atklājumiem un sasniegumiem dažādās nozarēs.

It īpaši ir jāatbalsta bērni viņu tieksmē pilnveidot dzīvi. Var apbalvot jaunos izgudrotājus, turklāt neierobežojot tikai ar mehānisko dzīves daļu. Šādi pilnveidojumi var būt visur, pat ļoti cildenās jomās - tā tautas prāts pamodīsies. Bet ikviens pilnīgojums ir savā būtībā pozitīvs. Vienīgi nepārtrauktā, entuziasma pilnā kustībā var sasniegt tautas uzplaukumu.

32. Cik dažādi īstenojas celsmes plāni. Kādreiz Mēs teicām: atdod visu. Ejam tālāk un sakām: ņemiet visu, tikai neuzskatiet par savu.

Arī vienkāršam prātam ir skaidrs, cik neiespējami ir paņemt sev līdzī zemes dzīves mantas. Taču to radīšanā ir piedalījies gars, tāpēc nevajag tās noniecināt. Ka var paiet garam dabas ziediem? Bet darba radītais ir cilvēces ziedi. Ja to smarža un krāsa nav pilnīga, var tikai nožēlot.

33. Labi ir saprast, ka lietas var piederēt, nekļūstot par īpašumu. Labi, ja lietas pieder tādēļ, lai tās saudzētu un pildītu ar labvēlīgu auru, domājot tās nodot citiem. Namā, kur nepieķeras īpašumam, parādās radoša roka, un uzlabotais nesīs prieku tālāk. Un dāsnas rokas zīme saglabāsies nepārtraukti, un tas ir lietu pastāvēšanas attaisnojums. Ja cilvēki to izpratīs, tiks atrisināts visgrūtākais jautājums. Saku to pasaules labā, jo pasaules bojāejas galvenais iemesls ir pieķeršanās neesošam īpašumam. Darīt to zināmu tautai nozīmē iznīdēt bailes no vecuma.

Pārvaldīšana bez īpašuma tiesībām paver ceļu visiem, izslēdzot konvencionālo mantojumu. Pārvalda tas, kas var uzlabot. Tas attiecas gan uz zemi, gan mežiem, gan ūdeņiem, tāpat uz visiem mehānikas sasniegumiem un dažāda veida izgudrojumiem. Ir viegli iedomāties, kā pieaugs tautas radošās spējas, it īpaši zinot, ka pie labākā risinājuma nonāk vienīgi gars. Uz gara pavardu trauksies jautājumi - kā labāk? Un gara zobeni satrieks viltu. Patiesi, darīt labāk ir izdevīgi. Likums ir vienkāršs - kā viss, kas piederīgs garam.

34. Kad radīsies grūtības ar mantojumu, tad var teikt: testamenti ir atcelti, bet var atstāt Valstij vēlējumus, lai tā noteiktus priekšmetus nodod lietošanā noteiktai personai uz triju gadu pārbaudes laiku. Tā mantojums kļūs par tā cienīgu cilvēku kooperācijas objektu. Var uzdot īpaši izraudzītiem cilvēkiem sekot darba kvalitātei. Ir derīgi padziļināt nemitīgas pārbaudes apzināšanos, jo cilvēki vēl neprot strādāt, apzinoties, ka tiek pārbaudīti. Bet visa pasaules viela tiek savstarpēji pārbaudīta. Pārbaudīšana jāsaprot kā uzlabošana.

35. Tiekšanās uz patiesu Kooperatīvu ir evolūcijas pamatā. Kooperatīvā iekārta ir vienīgais glābiņš. Tumsonību var iznīdēt, tikai atmodinot jaunradi. Lai arī tās formas būtu baismīgas. Lai sētmalēs kaut vai sauli no skaliem darina, bet mutuļojošā straume izlauzīsies cauri matērijas sienām. Jauni atradumi veicinās pulcināšanu. Lai biržas spēļu vietā nāk Kooperatīvu atbalstītā meklēšanas tieksme.

36. Nepārtieciēt no naudas augļiem. Šī peļņa ir netīra. Labākais vērtību pārvietošanas veids ir lietu apmaiņa; ļaunākā gadījumā var pieļaut to apmaiņu pret tiešā apgrozībā laistu naudu.

Noziedzīgā spekulācija ir konsekventi jāapkaro, jo Zeme ir šīs slimības pārņemta. Katram laikmetam ir sava slimība, tagadējam - spekulācijas slimība. Nevajag domāt, ka cilvēce vienmēr ir bijusi pakļauta šai slimībai. Bet tā ir būtiskas pārmaiņas pazīme, jo pamazām pāriet nevar un ir vajadzīgs evolūcijas paroksisms, lai šo sērgu iznīdētu.

37. Ubagdāvanas naudas veidā ir jāizskauž. Palīdzība jāsniedz ar darbu vai lietām. Kad tauta virzās pa gara ceļu, bezdarbnieki nedrīkst būt. Mūsu uzdevums ir rādīt laimes pilnību nevis Neredzamajai Pasaulei, bet sev pašiem.

38. Lielāko neizpratni radīs tas, ka darbs ir atpūta. Daudzas izpriecas nāksies atcelt. Galvenais, kas jāsaprot: zinātnes un mākslas darbi ir nevis izklaidēšanās, bet gan izglītošanās. Vesela virkne izpriecu ir jāizskauž kā banalitātes izplatītājas. Izglītības fronteī jāiztīra pie alus kausiem sēdošo nelgu zaņķi. Arī par lamāšanos jānosaka stingrāks sods. Un šaura specializācija arī ir peļama parādība.

39. Godāsim Vadoni ar pilnīgu izpratni. Paudīsim savu cieņu Vadonim, kurš saglabā pastāvīgu degsmi gan veiksmēs, gan neveiksmēs. Vadonis nes sevī nedzēšamu varoņdarba liesmu. Dzīves Mācību nepārtrauc ne nogurums, ne sarūgtinājums. Vadoņa sirds dzīvo tautas varoņdarbā. Viņš nepazīst baiļu, un viņa leksikonā nav vārda baidos. Ar savu paraugu viņš spoži iedez gaismu un rada tautas apziņu.

Vadoņa rokas nepazīst miera. Vadoņa galva balsta darbu smagumu. Vadoņa prāts meklē lēmumu noteiktību. Pieredzes spēks sagrauj citu nespēku. Uz zaudējuma robežas viņš piepilda jaunas iespējamības. Uz atkāpšanās līnijas ceļ cietokšņus. Ienaidnieka acu priekšā liek plīvot karogam. Noguruma pilnu dienu sauc par atpūtas dienu. Neizpratni pieļauj kā grūžus uz sliekšņa. Darba drānu krokas prot saglabāt pašu dārgāko. Brīnums Vadonim ir tikai pakava nospiedums. Apņēmība Vadonim ir tikai pusdienu maize.

40. Četrus akmeņus Vadonis liek savas darbības pamatos. Pirmais ir Hierarhijas godāšana. Otrais - vienotības apziņa. Trešais - samērojamības apziņa. Ceturtais - kanona "Ar Tavu Kungu" ievērošana.

41. Vadonim raksturīga brīvības disciplīna. Disciplinēts ir ne vien gars, bet arī ārējo darbību kvalitāte. Pārlietu bēdāties Vadonis nemēdz. Pārlietu rēķināties ar cilvēkiem neietilpst Vadoņa paradumos. Pārlietu daudz gaidīt Vadonis nemēdz. Viņam jāprot sarežģītu plānu aizstāt ar vienkāršāku, bet nekad - otrādi, jo pretinieki savā darbībā iet no vienkāršā uz sarežģīto.

42. Ir jāparāda gara disciplīna, bez tās nespēsīt tapt brīvi. Vergam tā būs cietums, bet brīvajam - brīnumaini dziedinošs dārzs.

Kas izprot gara disciplīnu, tas apjēgs uguns virzienu un nonāks līdz Vispārējās Labklājības kooperācijai. Ceļa gals var būt tūkstoš Vispārējās Labklājības ugunu apgaismots.

43. Skaidra, īsa pavēle nav viegla, toties tā ir stiprāka par maģisko zizli. Apstiprinājums ir vieglāks, bet pavēle ir kā liesmu stabs, kas pēkšņi izšāvies no vulkāna. Pavēlē ir koncentrēta personiskās atbildības sajūta. Pavēlē skan norādījums uz spēka neizsmeļamību. Pavēles skaudrumā kā sadragājošs vilnis parādās Kosmosa virzība. Noslaukiet mīkstsirdības asaras, mums ir vajadzīgas gara sacelšanās dzirksteles!

Kādu aizsprostu rada žēlums, bet spārni aug zobena smailē!

44. Veltiet vērību tam, lai pavēles tiktu sagatavotas iepriekš un lai tās paspētu nogulsnēties izpildītāju apziņā. Ja nav sadarbības, pavēle ir kā pret vēju lidojoša bulta. Pat

pavēles pēkšņumam jābūt iepriekš paredzētam. Tad negaidītība vērtīsies pārdzīvotā saspriegumā.

Vadonis prot radīt sadarbību ne vien rīcībā, bet arī domāšanā. Tikai tad līdzdarbinieks var atrasties attālumā. Uzdevums uzliek pienākumu darboties patstāvīgi. Tos, kuri tiecas, nesīs straume.

45. Ir jāiemācās atbalstīt garīgo centienus pārņemtos cilvēkus. Tiesa, ne jau apbalvojuma dēļ viņi veic gara varoņdarbus, taču atbalsts viņiem ir nepieciešams arī garīgā virziena saglabāšanai. Ikvienam Vadonim ir jāzina ne vien nosodījuma spēks, bet jāsaprot arī uzteikuma nozīme. Pēdējo panākt grūtāk. Bet kāda Svētība plūst, ja Vadonis zina, kas kuram vajadzīgs, lai uzziestu "Lotoss"! Var būt daudz vientuļnieku, taču viņu labestīgais saspriegums nedos augstāko enerģiju daudzumu, ja apkārtējie spēki būs naidīgi. Tādēļ jāstiprina sirds, tiecoties uz vislabākā izpratni.

46. Slikts ir Vadonis, kas slēpj reālas briesmas. Tās var uzveikt, tikai pilnīgi apzinoties.

Bez bailīgi un pēc iespējas pašam - tā jārikojas Vadonim. Pareiza rīcība ir - būt personiski atvildīgam. Ne brīnumi, ne citāti, bet ar personisku paraugu stiprināts apliecinājums. Pat uzdrīkstēšanās laikā pieļautu kļūdu var vieglāk labot nekā purpinošas padevības kumpumu! Vērtīga ir tā darbība, kurai nevajag ne aparātu, ne palīgu! Vērtīgu formulu atklājušais to nevar izkliegt pa logu, jo kaitīgums pārmāks vislabāko lietderīgumu.

Patiesi, kā cieši noslēgts trauks, kā neizlaupīts kalns, kā bultas saspriegts loks - tā stāv Vadonis. Un darbojas tā, it kā trauka dzēriens liesmotu, kalns būtu neiztukšojams un bulta - nāvi nesoša. Jo kurš gan uzdrošināsies apgalvot, ka grūtības nav visātrākais sasniegums! Piena upes saskābs, un ķīseļa krasti neder sēdēšanai. Tātad, personiskās atbildības bruņās tērpies, steidz Vadonis.

Veiksme ir tikai tur, kur līdz galam parādīta vīrišķība. Sīkas šaubas rada verdzisku bailīgumu.

47. Ārsts paredz slimības gaitu, un jūs lietojat viņa ieteiktos līdzekļus. Astronoms paredz Saules aptumsumu, un jūs sagādājat vajadzīgo apgaismojumu. Sociālpsihologs paredz notikumu gaitu, un tad jūs kliezāt: pareģis! - un šausmās slēpjaties pašos smirdošākajos kaktos. Protams, jūs to darāt, it kā lai saglabātu zinātniskās metodes, taču īstenība liekulība un bailes jums liedz padomāt, kur ir vairāk īstas zinības - tuvredzīgajā spriedumā, ko izteicis ārsts, kas rāpo pa ārējo apsegu, vai sociālā pareģa tālredzīgajā trāpījumā, kurā apvienota pieredze un negrozāmība. Atcerieties savus sociālos praviešus, kuri simtiem gadu uz priekšu pareģoja notikumus cilvēces dzīvē. Jūs viņus nesaucat par mistiķiem vai liekuļiem. Līdz ar Mums jūs saucat viņus par tālredzīgiem psihologiem. Vienosimies un paliksim pie šā apzīmējuma. Starp citu, atcerēsimies, ka nopeltais vārds pareģis nozīmē - iepriekšredzošais. Īstens Vadonis vienmēr paredz notikumu gaitu, tātad šis jēdziens ir tikpat reāls kā medicīna un astronomija.

48. Novērojiet seismisko līkņu rādījumus. Tās neiet ne pa ekvatoru, ne arī pa meridiānu, bet veido pašas savu līkni. Dažreiz pastiprināta satricinājumu un noviržu darbība sakrīt ar tā dēvēto Saules plankumu spriegumu - tad saspriegojas Saules sistēma. Nav jābūt gaišrēģim, lai saprastu, ka šajos laikposmos smadzeņu darbības norises būs īpašas.

Arī sociālajiem centieniem ir sava izplatības līkne. Jābūt uzmanīgiem, lai šo notikumu secību nepārtrauktu. Plaisas, ko rada nobīdes, ir vienādas kā augsnē, tā arī tautu centienos. Tautas Vadonim jābūt visu jauno apvāršņu virsotnē. Jaunajai Pasaulei jābūt tikpat jutīgai kā vislabākajam seismogrāfam.

Ja kāds sarežģīs tautu gājieni, tas var iemantot nejēgas slavu. Nedrīkst attaisnoties ar likumu nezināšanu, tāpat vadītājam nepiedien mainīt virzienu uz pretējo. Neviens nevar vadīt, izejot no personiskā, bet, salīdzinot vispārējā labuma vērtības, var izvēlēties ātrāko ceļu. Nedrīkst atstāt neievērotu nevienu iespēju.

Šķiet, ka ir pateikta vienkārša, jau apnikusi patiesība, taču neviens to tomēr neliek lietā un darbību plānu sagatavo nevis sargtornī, bet gan istabas tumsā. Jānovēro nevis tā, kā gribas, bet tā, kā tas ir īstenībā.

49. Celtniekam jāzina, kā noslogot nama balstus. No nesamērojamības rodas sabrukums, zaimošana, meli, nodevība un visas citas nejēdzīgās parādības.

Vai tad var pastāvēt celtnie, kurā blusai tiek piedēvētas milža īpašības, kur krāsns kruķi meklē cītīgāk nekā To Kungu, kur viesuli salīdzina ar oda lidojumu?

Celtniecības priekšnoteikums - pilnīga domas un izpausmes samērojamība - ir dailes patiesības balsts. Ir viegli vingrināties prasmē dzīvot bez noklusēšanas un pārspīlēšanas.

Vadonis stingri raugās, lai līdzdarbinieku izpausme atbilstu viņu nozīmei. Vienīgi tādā veidā var sadarboties dažādas būtnes.

Labākais atzinums gūstams pēc skaistuma, jo nav skaisti teikt: "Es ielaidīšu milzi lādītē" vai "Ērglis lidinās kā vista."

Cik bieži labākos aparātus sabeidz nesamērojamība, no kuras tik viegli varētu izvairīties, ja tai veltītu kaut mazāko uzmanību.

50. Kas cieš visvairāk? Samērojamība. Ja netiek ievērota samērojamība, sagraust arī apņēmība. Vadoņa apņēmībai jābūt līdz pēdējam. Apņēmība nav tā, kas ērti soļo saskaņā ar paradumiem. Apņēmība nav tā, kas ir derīga miesai. Vadoņa apņēmībai pastāv vienīgi gara robeža. Tāpēc nav iespējams aizšķērsot ceļu Vadoņa centieniem. Ar šo apņēmību iet Celtnieki un Pulcinātāji.

51. Vienlaikus ar samērojamību jāizprot arī nepieciešamība. Pēdējais pārbaudījums būs nepieciešamības pārbaude, citiem vārdiem runājot, katram pārbaudāmajam jāpasaka, ko viņš uzskata par visnepieciešamāko. Viņa apziņu vērtēs pēc tūlītējas atbildes kvalitātes.

Jautās - ar ko lai sāk katru darbību? - Ar visnepieciešamāko, jo katram mirklim ir sava nepieciešamība, un to dēvē par darbības taisnīgumu.

Tāpēc straujš zirgs pat ar pakava galiņu jūt, uz kura akmens kāja jāliek vispirms. Tā izjūt kustīguma, samērīguma un nepieciešamības kārtību.

52. Derīguma pakāpe var mainīties. Derīguma pakāpju taču ir tik daudz, cik kokam lapu.

53. Jāatšķir atkārtojamas lietas no neatkārtojamām. Var atlikt sadzīves lietu kārtošānu, bet termiņa aicinājumi jātver nekavējoties. Var apgalvot, ka kosmiskās iespējamības mirklis nav atgūstāms. Ir ēdieni, ko var sagremot tikai zināmā secībā. Mednieks nedodas medībās gara laika pēc.

54. Varoņdarbs ir nevis atsacīšanās, bet gan ietveršana un kustība. Un, kad saku: tas, kas atteicies, jāsaprot: tas, kas ietvēris. Nav iespējams iztēloties atteikšanās būtību, jo turpat līdzās sev ligzdu novijis aizliegums, taču ietveršana liecina par apzinātu izpratni.

Kad Vadonis ir ietvēris sevī nākamības celsmes diženumu, tad nekas vairs nevar apturēt gara augsmi.

Uzticība ir augsta sprieguma gara īpašība, un ietveršana padara īstu varoņdarbu par priekpilnu ieguvumu. Tā var attīstīties varoņdarbs, jo katram gaišam guvumam seko nākamais.

Traucieties nākamībā garām tagadnības kvēpiem.

Protiet nevis graut, bet gan sakopot labāko pacietību.

55. Prasmīgi jāizvairās no dzīves standarta. Labākie cilvēki ir aizsteigušies priekšā mākoņu smaguma kavētajai pasaulei. Kas vēlas ieiet Jaunajā Pasaulē, tam ne vien jāatmet visi aizspriedumi, bet arī jāieiet tajā pa jaunu ceļu.

Dzīves apliecinājums jārod vietējo apstākļu pielietojumā. Ja kaut kur ir simt valodu, jāizprot simt psiholoģiju. Viens visiem lietojams izteiciens līdzinās kroņa mājas kolonnai. Daudzveidībā pastāvošās vienotības sekas ir raža.

56. Gadās, ka pats neapšaubāmākais plāns tiek pakļauts grūtībām. Jautās: kā rast risinājumu, pārlietu neizšķiežot enerģiju? Plānu var grozīt būtiski, kā arī apmēru vai vietas ziņā. Plāna būtiska grozīšana līdzinās nodevībai. Tā apmēru samazināšana būtu tuvredzība. Vadoņa lēmums būs mainīt vietu tā, lai jaunie apstākļi vēl vairāk padziļinātu tā pamatnozīmi. Nav atzīstams pamatprincips - cīnīties un iet bojā. Vīrišķīgāk ir nezaudēt spēkus un uzvarēt. Taču tad ir pilnīgi jāizprot pareizā virzība, visa sprieguma nesatricināmība.

Kāda laime, ja var atrast jaunu vietu, kas padziļina iepriekšējās potenciālu. Vadonis neaprobežojas ar vietas izvēli vien - svarīga ir plāna būtība.

57. Par plāna negrozāmību un elastīgumu. Šos priekšnoteikumus ir īpaši grūti apvienot, kaut arī robežu starp tiem skaidri iezīmē saulainas apziņas stara izpratne. Lai plānu īstenotu dzīvē, ik stundu jābūt gatavam rīkoties elastīgi.

Šķietamais mainīgums nav nekas cits kā dzīves vibrācijas. Takas uz negrozāmības ceļa zīmēm elpo un viļņojas kā bangas.

Plānu apstiprinot, Vadoņa būtība ir jau sagatavojusies īsākajam ceļam. Elastīgums var rasties, tikai apzinoties plāna negrozāmību.

58. Par termiņu nesamērojamību. Līdzās okeāna vilnim nāk sīki notikumu strautiņi. Vai tad var sajaukt strautiņu ar okeānu? Taču uz Zemes allaž pasteidzas personisko sajaukt ar globālo. Roka jūt auduma biežumu, tā arī garam jāatšķir notikumu dziļums.

Vadonis nedrīkst aizrauties ar notikumu šķietamo diženumu, jo starp galvenajiem mežgliem var būt daudzkrāsaini māņu tēli un strauti uz kādu laiku var mainīt gultni. Galvenais vilnis uznes augšā vienā mirklī, bet pirms katra viļņa laiva sastingst. Visjūtīgākā laiva nodrebēs stiprāk, jo sprādziena putekli piepilda atmosfēru. Tādēļ nedrīkst aizmirst termiņa un notikumu samērojamību.

Veiksmīgs paātrinājums, tāpat kā palēninājums, nāk viļņveidīgi. Ieraugot paātrinājuma vilni, jāiemet tajā iespējami vairāk graudu.

59. Celsmes laikā Vadonis raugās, lai zem novēlējumu izpildes maskas nemitinātos savtīgums. Tumšajam savtīgumam seko radošo iekarojumu iznīcināšana. Teikšu - šis tārps ir pārāk raksturīgs cilvēces gara trulumam, tādēļ jo vairāk jāzina tā rašanās cēlonis. Visbūtiskākais cēlonis ir pārākuma apziņa. Šis kaitīgais rēgs ir jāapkaro visiem spēkiem. Sadarbība pirmām kārtām paredz vienlīdzību. Pieļaujiet kļūdu vienlīdzības ievērošanā, un jūs tūdaļ sadursities ar postošo pārākuma apziņu. Nevienlīdzība rada it kā šūpoles - augstāk paceļot vienu, tiek radīts vēl lielāks pacēlums otram. Vienīgā izeja no balstu izlodzīšanās ir vienlīdzības ievērošana.

Atrodas ciniķi, kas saka: "Lai šūpojas, būs izplatījumā vairāk enerģijas". Teiktajam ir sava jēga, taču tieši celsme prasa īpašu rūpību, tādēļ jo labi jāievēro spēku ekonomija. Vislabākais ekonomijas princips ir vienlīdzība, jo tā iznīcina pārākuma apziņu un savtīgumu.

60. Patiesa nesavtība ir īsts ugunsziēds, taču tai ir jāizpaužas ne tikai rīcībā, bet tieši apziņā. Darbi ir kā klejojošas ēnas un nedod precīzu atspoguļojumu; darbības jēgu apslēpj mainīgu konvencionalitāšu virpulis. Vai tad var spriest par rīcību, nezinot tās cēloni un sekas? Tad jau glābējs var izrādīties par pāridarītāju un devējs par skopuli. Nav viegli konstatēt nesavtības apziņu, jo nevar apiet individualitāti. Un nesavtības apvienošana iespējama vienīgi tad, ja skaidri apzinās nākamību. Nesavtība neveidojas uz pagātnes pieredzes pamata. Tikai reāla nākamības izjūta var radīt iekšējo nojēgumu par iespējamā robežām.

61. Darbības īpašības. Ja darbība niecīga, tai vajadzīga dažādu ar rokām darinātu lietu palīdzība. Bet, kad darbība kļūst dižena, tai šīs zemes priekšmeti nav vajadzīgi. Tas ir pirmais darbības pārbaudes akmens.

Otra darbības īpašība ir tās kustīgums, īstenai darbībai, gluži kā pirmatnējās matērijas virpulim, jāvibrē no iespējamību pārpilnības. Vienīgi lidojums var noslēgt gaismu nesošu izpaustu domu.

Trešā darbības īpašība ir tās pēkšņums. Ikvienu prātus pārsteigusi darbība ir bijusi pa negaidītu ceļu virzītas domāšanas sekas.

Ceturtā darbības īpašība ir tās nenotveramība. Vienīgi šī īpašība pasargā darbību no postošiem uzbrukumiem.

Piektā darbības īpašība ir tās pārliecināšanas spēks. Kā katrs zibens savieno mūsu apzinu ar Kosmosu, tā katrai darbībai ir jālidzinās zobena dzalkstījumam.

Sestā darbības īpašība ir tās likumīgums. Vienīgi pasaules evolūcijas pamatu apzināšanās padarīs darbību neapstrīdamu.

Septītā darbības īpašība ir tās tīrs izpildījums. Ejot šo ceļu, smagumus var pārvietot nepagurstot.

Ir vienlīdz jāizprot kā ķermeņa, tā gara darbība, jo pēc visa sacītā domas darbība tomēr netiek novērtēta.

62. Gaidīšanas īpašības. Augstāka gaidīšana ir Pasaules evolūcijas gaidas. Parasto gaidīšanu iedala tumšajā, miegainajā un modrajā. Tumšo gaidu haoss nes izplatījumam vienīgi ļaunumu. Miegainas gaidas ir līdzīgas plēnošām oglēm. Modrās gaidās izpaužas gatavība jebkurā brīdī pieņemt jauno.

Gaidīšanas iekšējā īpašība ir tās pieaugšana. Ar ko gan šī īpašība ir labākā saskaņā nekā ar pasaulu evolūciju? Ar šādām gaidām jābūt pilnai visai mūsu dzīvei. Tām jāpiesātina mūsu darbs ar rīcības trīsām, jo šajā apvienojumā ir viss labākais un daiļākais.

Neziņas pārņemto namā ienākot, sakiet: "Gaidiet Pasaules evolūciju!"

63. Augstu vērtējam domu, kura radījusi lēmumu. Lēmums tiek vērtēts pēc tā pielietojamības kvalitātes. Par pielietojumu jāspriež gara zināšanai - tad rodas darbība, par kuru var priecāties. Un tas, kurš priecājas, tas arī tic. Pat ticībai ir jābūt pamatotai.

Vadonis rēķina pareizi un liek lietā stabili. Ja, Vadoni apvainodami, sacīs, ka viņš aprēķinātājs, Vadonis nenoliegs arī to, jo apdomība ir pretstats neprātam, bet neprāts ir pretējs gara zinībai. Lai kādu loku mēs sev noteiktu, mēs tik un tā atgriezīsimies pie diženās gara zinības.

64. Nevis vārdi, bet izplatījuma piepildīšana mudina Vadoni ar negrozāmu pavēli. Grūtā brīdī palīdzēs atbrīvošanās no bailēm. Īpaši grūti ir pārvarēt vienatnības apziņu. Gudrās teiksmās bieži tiek pieminēta vienpatņu cīņa. Cīnītājs pats ir arī izlūks, pats - padomdevējs, pats - lēmējs un pats - varonis. Ievērojiet - šis vārds no vecās pasaules vārdnīcas bija gandrīz izskausts. Sīko siržu dzīvē varonis kļūst nepieņemams. Kā svešinieks viņš kaunētos lojalitātes atmosfērā. Protiet būt tur, kur ir varoņi. Varonības realitāte satricinās pasauli.

Lai bērni dēvē sevi par varoņiem un attiecina uz sevi ievērojamu cilvēku īpašības. Viņiem jādod grāmatas ar skaidru izklāstu, kur darbs un griba parādīti bez samierinošiem nogludinājumiem. Pat medicīniskos nolūkos šis možais dzīves aicinājums ir neaizstājams. Tāds materiāls jādod nekavējoties. Šim nolūkam saudzējiet tos nedaudzos, kuri ir spējīgi dot.

65. Sargieties no tiem, kuriem nav laika. Viltus aizņemtība visupirms norāda uz neprasmī apieties ar tādu dārgumu kā laiks un telpa. Tādi cilvēki var veikt tikai pirmatnējās darba formas. Jauncelsmē viņus iesaistīt nav iespējams. Mēs jau runājam par termiņu meļiem, kuri zog svešu laiku, tagad runāsim par sīkmanīgiem sliņķiem un prātā aprobežotajiem, kas aizšķērso dzīves ceļu. Viņi ir tikpat aizņemti kā piparu pilns trauks, darbs viņos vienmēr izraisa rūgtumu. Viņi ir iedomīgi kā tītari, jo, pārskaitot kvēpināmo zāļu radītā smārda

daudzumu, darba vietā paši apreibinās. Izdomās simtiem ieganstu, ar ko aizpildīt brāķa darba spraugas. Viņi neatradīs ne stundu pašam neatliekamākajam. Savā trulumā viņi var kļūt nekaunīgi un norādīt to, kas pašiem ir visbūtiskākais. Viņi ir neauglīgi - tāpat kā tie, kas zog citiem laiku.

Mēs pazīstam daudzus darbiniekus, kuri atrod laiku vissvarīgākajam; viņiem nešķiet, ka viņi ir pārāk aizņemti. Kas darbā sevi netaupa, tas bagātīgi saņems. Šī darba ietilpināšanas īpašība ir nepieciešama apziņas paplašināšanai. Vai gan apziņas augsmes prieku var aizstāt ar kaut ko citu?

66. Nepretošanās ir kā ilgi vaļā stāvējis smaržu flakons, bet radošā pacietība - kā cieši noslēgts veca vīna trauks.

Vadonis vēro jaunrades spriegumu. Ikvienā sociālajā veidojumā pareiza ir tā konstrukcija, kura spārno uz daudzveidīgu jaunradi. Ja jaunrade ir apgrūtināta, tad tā ir droša pazīme, ka konstrukcijā pieļautas kļūdas. Šīm kļūdām nedrīkst ļaut iesakņoties. Aiciniet akmeņkaļus, pārbūvējiet sienas, līdz dziesma sāk skanēt brīvi.

Pieejas brīvības princips, kalpošanas brīvības un brīva darba princips ir jāsargā. Iesākuma grūtums ir tikai nepilnīguma pazīme. Gudrības apliecinājums izpaudīsies stingrās ceļa zīmēs, kas apņems ieskicēto zinības veidolu.

Atvērdami pareizās durvis, rodam pareizo virzienu.

67. Katrā sadarbībā mēdz izveidoties tāds stāvoklis, kad attīstība vienā virzienā var kaitēt sekām. Tad Vadonim jāatrod ceļš jauniem uzdevumiem - pietiekami plašiem, lai novērstu rīvēšanos. Nesauksim rīvēšanos par sacensību vai vēl sliktākos vārdos. Bīstamos šaurumos kuģi peld pa vienam, tāpat sadarbības attīstībā var rasties vajadzība sadalīt dalībnieku virzību. Tā varbūtēja ļaunuma vietā būs apgūtas jaunas jomas. Kad sāk augt muskuļi, protiet rast enerģijai izeju. Ja netiek novērsta kustības šaurība, nesaskaņas ir neizbēgamas.

Uzdevumu daudzveidība ir nepieciešama, citādi saduras augošās apziņas spēki. No Vadoņa ir atkarīgs tas, lai derīgie spēki nepārvērstos skorpionu murskulī. Par laimi, kārtējo uzdevumu ir tik daudz, ka nav grūti virzīt spēkus uz neatliekamu iekarojumu. Spēku pieaugumu bieži jauc ar antagonismu. Bieži iespējamības mierīgas izmantošanas vietā tiek uzpūstas naida liesmas. Vadonis nedrīkst palaist garām šo psiholoģisko momentu, laikus ir jādod jauns uzdevums. No sarežģījumiem var izvairīties, ja uzvara ir garantēta, ar vispraktiskākajām metodēm. Realitātes Mācībai ir jāatbilst evolūcijas plūduma sarežģītības apjomam. Jaunie pasaules mēroga veidojumi ir modri jāsargā.

68. Apziņu var pieradināt pie pareizas apkārtējo lietu piederības izpratnes. Ir svētīgi apzināties, ka nekas nepieder man, bet viss pieder mums, un mēs esam izkaisīti pa visu planētu. Vai var apmierināt dzīve, kas vērsta uz personiskās bagātības vairošanu? Vai gan var piesavināties brīvo sākotnējo matēriju, kas piesātina katru priekšmetu? Protiet sajūst <MATĒRIJAS>klātbūtnes nepieciešamību ikvienā priekšmetā. Bieži vien piekrīt atzīt matērijas esamību tālajā ēterā, bet atzīt to apstrādātos un sadzīves priekšmetos uzskata par bezjēdzību. Bet augstās matērijas atzīšana ikvienā priekšmetā ceļ priekšstatu par visām dzīves detaļām.

69. Modernā industrija un visu lietu produkcija ir kvantitatīvi un kvalitatīvi tik nelīdzsvarota, ka pagaidām nav iespējams šīs lietas pareizi sadalīt. Uzspiesta un neapzinīga sadale rada blēdības un melus. Vai bezdarbībā gaidīt jaunas iespējamības vai padziļināt apziņu pēc būtības? Nevajag ar varu atņemt lietas un tādējādi izraisīt alkātību pēc grabažām. Galvenais ir iznīcināt īpašumtiesības uz zemi un iespēju to mantot un saprātīgi veikt izglītošanas uzdevumu, liekot apzināties privātīpašuma pazemojošo, egoistisko nozīmi. Nepieciešams, lai šī apzināšanās būtu nevis atteikšanās, bet gan brīvs iekarojums. Tiklīdz cilvēki patiešām sapratīs, cik nepraktisks ir privātīpašums, izaugs darbinieku kolektīvs.

70. Īpašuma jēdziena indīgo elpu spēj gaisināt vienīgi pārdomāta skolu programma. Arī reliģija tiek nostiprināta nevis ar aizliegumiem, bet gan piedāvājot Dzīves Mācību. Nav īpašumu noliedzošas literatūras. Partijas programmas punkts nepārliecina. Tikai nedaudzi ir uzvarējuši lietu pūķi. Bet daudzi sapņo par personiskiem ieguvumiem. Cik pareiziem gan jābūt vēsturiskiem salīdzinājumiem! Cik rūpīgi jāatlasa bioloģiskie dati, lai parādītu īpašuma pretlikumību un veltīgumu. Matērijas īpašību likumi liecina, ka egoistiskais īpašums neatbilst cilvēka dabai.

71. Ticības un likumi vēršas pret zagšanu. Zagšana ir kaitīga kā īpašuma jūtas pastiprinošs jēdziens. Zagšana kaite pasaules evolūcijai, un neapskaužams ir to liktenis, kuri kaitē pasaules evolūcijai. Viņi atsviež sevi tālu atpakaļ.

Nav svarīgi tas, ka kāds priekšmets pāriet citās rokās, bet svarīgi ir, ka divi cilvēki pārdzīvo īpašnieka jūtu uzplūdu.

Likumi attiecībā uz zagšanu ir nepilnīgi, jo tie nevar novērst galvenās zādzības - zināšanu, ideju un jaunrades procesā radītā zagšanu. Novērtēt to, kāds dārgums ir laiks, iespējams, vienīgi strādājot vispārības labā. Vismazāk var nozagt sava brāļa laiku. Bez jēgas zagt laiku ir tas pats, kas zagt idejas.

72. Aizliegums ir jāatceļ - tāds ir virzības likums. Taču neaizstājamās vērtības tiks apsargātas - tāds ir virzības likums.

Paraudzīsimies uz lietām rūpīgāk - viss neaizstājamais atradīsies saglabājamo vērtību pirmajās vietās.

73. Vadonis raugās, lai mācīšana skolās būtu mērķtiecīga, lai sekmīgajiem būtu iespēja ātrāk virzīties uz priekšu. Ja ātram kuģim jānolaiž buras, lai izlīdzinātu ierindu, - vai tā nebūs iespēju nonāvēšana? Vai jūs zināt, ka tika panākta kuģa trauksmainā gaita? Un vai tas nav būvēts tā, lai stātos pretī vislielākajām briesmām? Kā gan var to izmantot saldētu dārzenu pārvadāšanai?! Allaž saglabājiet atbildības pilnu tālākvirzības iespēju. Lai jau ar pirmo skolas dienu gauss solis nekļūtu par ātra gājēja važām. Lai skolotājs vērīgi saskata tos, kuri spēj iet ātri. Viņi nav jāslavē, bet viņiem jāpašķir ceļš. Jāorganizē starpklašu kursi - pa šiem pakāpieniem ātrie var strauji doties augšup. Neslēpiet viņiem grūtības. Zināmam apzinās tipam katra varoņdarbam līdzīga kustība ir jau gaisma un prieks. No skolotāja ir atkarīga arī skolnieka domāšanas virziena ātra noteikšana, jo nepareiza ievirze ir liels noziegums - tā var zaudēt labākos darbiniekus. Ikviena sastingusi programma ir zinību saulē neciešams liķis. Ir iespējami ātrāk jānostiprina skola, pārbaudot skolotāja apziņu. Radiet skolotājam labākos apstākļus, lai no viņa varētu prasīt atbildību pārjauno darbinieku apzinu. Nav pieļaujams, ka nākotnes skolas līdzinātos lopu laidariem, kur tika kroplotas iepriekšējās paaudzes. Fanātisma un aizliegumu vietā jānāk iespējām.

Dodiet iespēju apgūt amatus, dodiet izvēles brīvību un prasiet darba kvalitāti. Lai to varētu izdarīt, katram skolotājam jāizprot kvalitātes nozīme.

74. Vadonis vērsas pret aizspriedumiem un pagātnes paliekām. Tieši to apzinoties, viņš saka: "Izturieties uzmanīgi pret citu paražām!" Bieži vien to pamatā ir attīstīta zinība. Tad ir jāattīra visas sanesas, bet saprātīgu pamatu laušana nebūtu attaisnojama. Ja arhitekts redz drošus pamatus, viņš tos izmanto jaunai celtnei. Līdzekļu taupīšana jāievēro pasaules mērogā. Sagraušanas greznība pieder pagājības lappusēm. Pasaulei vajadzīgi nevis jauni elementi, bet gan jaunas kombinācijas. Un jauno iekarojumu ceļu apspīd nevis ugunsgrēku atblāzma, bet gan jaun-piesaistītās enerģijas dzirksteles.

75. Domāšanas māksla jāattīsta skolā. Katra māksla prasa vingrināšanos. Arī domāšana jā dara stiprāka vingrinoties, tikai šāda iedziļināšanās nedrīkst būt grūta un garlaicīga, tāpēc šā mācību priekšmeta pasniedzējam jābūt patiesi izglītotam. Var redzēt, ka visbriesmīgākās nelaimes cilvēces vēsturē cēlušās no neprasmes domāt. Var atrast milzum daudz piemēru tam, kā saraustīta domāšana un neapvaldītas jūtas noveda veselas tautas bezdibeņa malā. Savukārt domāšanas kūtrums un gausums izpostīja jau sagatavotas iespējamības.

Pašam Vadonim jāsniedz pastāvīgas domāšanas paplašināšanas paraugs, lai tuvotos paredzētajam. Paredzējumus, protams, sagatavo saikne ar Hierarhiju. Bet pati Saikne prasa elastīgu domāšanu un skaidrus centienus. Domāšanas māksla nav jāsaprot kā okulta koncentrēšanās. Nekā tamlīdzīga domāšanas mākslā un apziņas izsmalcināšanā nav. Vienīgi augsts apzinīgums nostiprinās domātāja ceļu. Turklāt neviens neteiks, ka domātājs pieder pie īpašas ļaužu sugas. Ikvienu bērnu var ievirzīt uz domāšanu. Domāšanas māksla jāuzskata par tautu veselības rādītāju.

Lai vadītu masas, ir jāpaplašina apziņa.

76. Jānorāda uz nepieciešamo zināšanu kvalitāti. Zinībai jābūt neapstrīdamai. Ikvienu nosacīta, saistīta zinātne var nest nelabojamu ļaunumu. Brīva elementu kombinācija dod neatkārtojamus jaunus sasniegumus. Kas var likt ķīmiķim izmantot tikai vienas grupas elementus? Kas var piespiest vēsturnieku un filozofu neskart vēstures faktus? Kas var pavēlēt māksliniekam lietot tikai vienu krāsu? Zinībai visi ceļi vaļā. Vienīgā priekšrocība zinības jomā ir lielais pārliecināšanas spēks un pievilcība. Ja gribat kādu aizraut ar savu zinību, padariet to pievilcīgu. Tik pievilcīgu, ka agrāk lasītās grāmatas liktos kā sausas lapas. Ar pārliecināšanu gūta uzvara paglābs no neciešamajiem aizliegumiem. Strādājot ar skolēniem, visvairāk centieties izvairīties no aizliegumiem. Jaunās dzīves cēlējiem tas ir itin viegli, jo viņu grāmata var būt īpaši apgarota un pievilcīga. Formāls izklāsts, protams, ir nepanesams. Nožēlojams pedants atbaidīs ikvienu, kam ir pretīga neiejūtīga attieksme pret daiļumu. Ap celsmi jāvalda apgarotībai.

Augi tiecas uz gaismu - šī pirmatnējās apziņas pazīme ir negrozāma. Ejiet negrozāmības ceļu un celiet dzīvi. Nav nekā abstrakta, un dzīve uzsūc katra domu. Tāpēc būsim īstās realitātes realisti.

77. Skolās vajadzētu mācīt cienu pret katru izrunājamo jēdzienu. Tikai papagaili var nedomādami raidīt izplatījumā jēdzienus - bieži vien pat ar diženu nozīmi. Taču cilvēkiem ir jāsaprot, ka katrs vārds ir kā zibens bulta, kas izraisa pārkonu, un vārds ir domas pamina.

Jēdzienu īstās nozīmes zudums ir ļoti veicinājis tagadējo pagrimumu. Cilvēki bārsta pērles kā smiltis. Patiesi, ir pienācis laiks aizstāt daudzus apzīmējumus.

Skolās nodibināmi īpaši kursi; līdzās fizioloģijai jādod izpratne par garu. Zinībai beidzot ir zinātniski jāuzceļ tiekšanās tilts uz garu. Jaunā Pasaule apliecinās, ka spēj drosmīgi izziņāt. Un Skolotāju Tēli ienāks dzīvē kā Draugi. Skolotāja Norādījums atradīs sev vietu iemīļoto grāmatu plauktā.

78. Jūs bieži runājat par esošo grāmatu nepilnīgumu. Teikšu vēl vairāk - kļūdas grāmatās līdzinās smagam noziegumam. Meli grāmatās jāapkaro kā smags apmelojums. Oratora meli apkarojami atkarība no klausītāju skaita. Rakstnieka meli - no izdoto grāmatu skaita. Tautas grāmatu krātuvju pieblīvēšana ar meliem arī ir smags noziegums. Lai novērtētu rakstnieka kļūdu raksturu, ir jāapjauš viņa patiesais mērķis. Ignorance ir vājākais pamatojums. Bailes un nelietība - tas jau ir tuvāk. Nekas tāds nav pieļaujams. Jaunā celsmē tas ir jānovērš. Aizliegumi, kā aizvien, nav lietderīgi. Bet grāmatā atrasta kļūda ir jānovērš. Nepieciešamība izņemt grāmatu no apgrozības un to pārdrūkat vedīs rakstnieku pie prāta. Katram pilsonim ir tiesības pierādīt kļūdu. Protams, nedrīkst likt šķēršļus jauniem uzskatiem un veidojumiem, taču nepareizi dati nedrīkst maldināt, tāpēc zinības aizsardzība attiecas uz visiem sabiedrības locekļiem. Grāmatas jāpārbauda ne vēlāk kā gada laikā, citādi upuru skaits būs liels. Grāmata īpaši sargājama, ja ir apdraudēta tās ciena. Grāmatu krātuvju plauktos atrodas veseli melu pūžņi. Būtu nepieļaujami saglabāt šos parazitus. Var gan ieteikt pārgulēt sliktā gultā, bet ieteikt izlasīt melīgu grāmatu ir nepieļaujami.

Kādēļ gan pavarda labāko stūrīti pārvērst par melkulīgu ākstu? Tieši grāmatas piesārņo bērna apziņu. Par grāmatu jautājumu ir jāpadomā.

79. Cilvēku perturbāciju likumi nav nosakāmi ar acīmredzamības elementu izkārtojuma loģiku. Kā gan bez visu apkārtējo procesu izpēti var sadalīt domājošā aparāta mezglus? Kaut kur uzliesmoja sārti stari - un veselas tautas jau sagatavotā sacelšanās noplaka. Kaut kur mainījās okeāna straume - un notika pārmaiņas pasaules tirdzniecībā. Tie ir primitīvi, acīm redzami piemēri. Bet cik daudz vismalkāko cēloņu un seku piesātina izplatījumu un izvago cilvēces slāņus!

Cilvēku likteņu lēmēj, ieej laboratorijā un uzkāp observatorijā; un pat tad, ja arī uzreiz nesaskatīsi analogiju ar sociālajām problēmām, vērtīgs prāts uztvers īstenības aparāta sarežģītību. Tas uztvers to, ka evolūcijas likteņi nav šķirami no kosmiskajiem procesiem. Tāpēc reāla, no aizspriedumiem brīva zinība būs drošs ceļvedis uz nākamību. Bet tas, kurš zinātni par cilvēku sabiedrību nošķirs no pasaules procesiem, nocirtīs sev kājas un nolems sevi kropļa liktenim.

80. Maz ir centienu saistīt mehāniku ar psihi. Vadonis zina, ka zinātniska attieksme pret psihi atvieglo visu eksistenci, un veltīs neatliekamam uzmanību psihiskā aparāta iespējām. Psihomehānika būs pareizais psihiskās enerģijas lietojuma apzīmējums. Interesanti eksperimenti tiek veikti fabrikās. Ikviens pieredzējis strādnieks zina, ka mašīnai vajadzīga atpūta. Šo parādību tuvāk izpētīt ir grūti, bet to pietiekami labi pazīst pat tie, kam nav sajēgas par psihomehāniku. Mēs esam izdarījuši eksperimentus austuvēs, kur ir simtiem stellu un ap simt diezgan pieredzējušu strādnieku. Stellēm nācās dod atpūtu ārpus atļaujamās proporcijas neatkarīgi no audēja prasmes. Izdarot audēju psihisko pārbaudi, varēja skaidri redzēt, ka to strādnieku stellēm, kuriem piemita psihiskā enerģija, vajadzēja mazāk atpūtas: it kā dzīva strāva ieplūda mašīnā un pagarināja tās dzīvotspēju. Šī dzīvā koordinācija starp strādnieku un

mašīnu jāliek lietā darba kopienās. Šādu izdevīgu sadarbību var panākt, ja izpēta psihomehāniku. Valsts uzdevums ir radīt vislabākos ražošanas apstākļus, veicot attiecīgus pasākumus un virzot zinātnieku pūliņus uz kolektīva dzīves atvieglināšanu.

81. Atteikties vai vairot? Protams, vairot pilnasinīgi un līksmi, taču vispārējai labklājībai. Bet visniecīgākais mājiens uz sektantismu un liekulīgs ierobežojums būs pretrunā ar saulaino evolūciju. Skarbs prieks bēg no tumsas. Aizliegumu un ierobežojumu kurmji nekad neskatīs sauli. Ar verdzisku iztapību apziņu var asimilēt līdz tādai pakāpei, ka jebkura jauna zinība var likties noziegums vai neprāts. Bet vai realitāte var paciest tumsonīgus ierobežojumus?

82. Daudz ir runāts par gribas disciplīnu un apziņas pavēli. Sen konstatēts atbildības možums; tagad modrība jāvirza uz aprobežotā sektantisma un māņticības izskaušanu. Sektants sapņo sagrābt varu, lai visu pakļautu savai neelastīgajai apziņai. Māņticīgais visvairāk baidās ar nejaušu kustību piesaukt svešu zīmi un ļoti daudz domā par sevi. Māņticība un sektantisms ir ļoti zemas apziņas pazīmes. Tam, kam ir svešs ietveres princips, jaunrades potenciāls ir niecīgs. Māņticība un sektantisms katrā ziņā ir jāatmasko. Nekautrējieties veltīt laiku šiem jautājumiem - tā jūs iznīcināsīt arī melus un bailes.

Māņticību var izskaust, tikai cienot cilvēka iedzimtos spēkus.

83. Sadarbība ietver sevī visas iespējamības un visus uzkrājumus. Ikviens, kas sašaurina sadarbības ietvarus un noniecina tās vareno spēku, kļūst par nodevēju. Sadarbība ir saulaina prieka kauss!

84. Jāvelta uzmanība dažādu epidēmiju aizsākumiem. Vienas vai otras sērgas parādīšanās atsaucas uz visiem apziņas spēkiem. Inde iespēžas dziļāk, nekā parasti domā, tā pārvēršas un rada jaunus mikrobus. Fiziskās un psihiskās epidēmijas ir ļoti bīstamas. Daudzu dzimtu deģenerēšanos izraisa šādi pārveidojušies mikrobi.

85. Daži kukaiņi un rāpuļi nevairās no nāves, lai tikai varētu iekost un izlaist indi. Gluži tāpat tumsas kalpi ir gatavi izraisīt visnepatīkamākās sekas, lai tikai radītu indes pilnu ļaunumu. Ir cieši jāiegaumē šie ļaunuma radītāji, kuri dažkārt nežēlo paši sevi, lai tikai varētu pastrādāt ļaundarību. Var minēt daudz gadījumu, kad iecerētais ļaunums nevarēja nākt par labu pašam ļaundarim, tomēr, tumšo iedvesmots, viņš to [ļaunumu] īstenoja. Tumšo viltus pilnajām izdarībām ir jāparādās. Piemēram, dažkārt zināmu vietu tuvumā atrod cilvēku vai dzīvnieku līķus. Tumšie zina, ka zemāko sfēru spēku pievilkšanai ir vajadzīga trūdēšana, un viņi atjautīgi noorganizē tādus juku un trūdu perēkļus. Šā iemesla dēļ jau sen ieteicu neturēt mājā sasmakušus gaļas ēdienus un bojātus augus, arī pūstošu ūdeni. Cilvēki parasti atstāj bez ievērtības šādus faktorus, kurus atzīst pat šolaiku ārsti.

86. Cilvēkam pastāvīgi jāatrodas uz nākamības sliekšņa. Cilvēks katru mirkli ir jauns. Viņš nevar nostiprināties, balstoties uz bijušo, jo tā vairs nav. Cilvēks drīkst zināt pagātnei, bet vai tam, kas gribēs likt lieta pagātnes kritērijus. Lai Vadonis iegaumē, ka pagātne un nākotne ir nesavienojamas lietas. Jaunu kombināciju apzināšanās gudrība sasaista bijušo ar nākamo. Nav viegli visu laiku vīrišķīgi apzināties, ka ikviens mirklis atjauno pasaules, taču no šā avota nāk neizsmeļams možums. Vadonis var sapulcināt Gudrajo Padomi, bet uz to neatnāks garā vārgais, kas nostājies ar seju pret pagātnei. Nākamības Gaisma ir Hierarhijas Gaisma.

87. Vadonim ir jānostiprina tautas apziņā labi darbi. Viņa rīcībā ir jābūt visiem līdzekļiem, lai izplatītu paziņojumus par visiem labajiem veikumiem. Katrs Vadoņa noklusējums būs ļaunuma pilns, tāda ļaunuma, kas uzmana katru atkāpšanos no labā. Šīs pamatu pārbīdes ir jāatzīst, lai būtu pastāvīgā sardzē. Vadonis izturas pret tautu kā tēvs. Tā var atjaunot pasauli saskaņā.

88. Protams, Svētie Vīri Audzinātāji, tāpat kā Altaja Māsas un dažādu zinību, mākslu un amatu pasniedzēji ir apgaismības ceļojošais karapulks. Vietējie skolotāji viņos atradīs vislabākos līdzgaitniekus. Tieši viņi iedegs sajūsmas un iedvesmas ugunis. Vietējie skolotāji, gan būdami čakli savā darbā, nes uz saviem pleciem ikdienības jūgu. Viņi paši priecāsies par šāda ciemiņa - audzinātāja ierašanos. Pati negaidītā ierašanās ir tas neparastais, uz to tiecas sirdis. Paši ceļojošie skolotāji izbauda lielisko daudzveidību, kas atjauno un vairo spēkus. Vadonis pats dažreiz piedalās šajos gaišajos svētceļojumos. Protams, arī paši audzēkņi bieži ierodas Svēto Vīru un Māsu mītnē. Labi ir pabūt Mītnēs. Tur var izveidot īstus garīgās un darba izglītošanas centrus. Zinības jānostiprina ar vissirsnīgākajiem, vispievilcīgākajiem paņēmieniem.

89. Vadonim ir personiski jāpiedalās Poligrāfijas lietu Padomes darbā. Padome sastāv no Izdevniecību pārstāvjiem. Izdevēji paši rūpējas par banalitātes un ļaunuma izskaušanu. Tiem, kas trīs reizes izdarījuši šāda veida pārkāpumus, tiek atņemtas izdevēja tiesības. Pati Padome rūpējas arī par to, lai izdevumi labi izskatītos un to cenas būtu pieņemamas. Viņi gādā par to, lai tauta saņemtu daudz noderīgu izdevumu. Pat uz iesaiņojama papīra jābūt vērtīgiem padomiem. Izdevniecības, protams, izveido Kooperatīvu.

90. Pērkamība ir jāizskauž visiem līdzekļiem, bet nedrīkst paļauties uz sodiem - tie maz palīdz. Ētikas stundās skolā jāiepotē doma, ka pērkamība neatbilst cilvēka pašcieņai. Protams, arī Kooperatīvi izslēgs no sava sastāva to, kas būs ļāvies uzpirkšanai. Pašam Vadonim ļoti vērīgi jāseko tam, vai kaut kur neparādās šādas trūdēšanas pazīmes. Ne mazāk apkaunojoša ir arī pienākuma nepildīšana. Taču šis netikums tā pielīp no mazām dienām, ka arī iedarboties uz to iespējams tikai agrā bērnībā. Lai bērni pierod pie pieaugušo darba. Kvalitatīvi strādājot, veidosies pienākuma apziņa. Jebkuru nevērību, aizmāršību un izvairīšanos var nosodīt vienīgi savā sirdī.

91. Bailes nav savienojamas ar Vadoņa jēdzienu. Katra baiļu izpausme jau mazina cieņu pret Vadoni. Viņš nedrīkst parādīt apjukumu vai izklaidību. Bailes liek pat samērā gudriem cilvēkiem palielināt savu apsardzi. Taču Vadonim sardze nav vajadzīga. Viņa tuvuma var būt darbinieki un palīgi. Bailes ir sagrāvušas daudzas Valstis. Šausmas ir vislipīgākais jēdziens. Var iedomāties, kā Vadoni pārņem šausmas, - vai gan tad var notikt kontaktēšanās ar Hierarhiju? Tautas jutīgi uztver katru trūkumu un pirmām kārtām, protams, bailes. Tautas prot cienīt vīrišķību pat visdīvainākajos tās izpausmes veidos. Bet bailes un neizlēmību nepiedod. Turklāt katra baiļu izpausme pārrauj sudraba pavedienu.

92. Tieši vīrišķība var būt kodolā un nekad neparādīties kā gaišs bruņojums. Bet, kad mūsu apziņa ir pilnīgi pārnesta uz tādu jomu, kur nav ne baiļu, ne nomāktības, tad nekrietnība nespēj mūs ievainot. Jāsaprot, kur ir mūsu cietoksnis, un nenovirzoties jāsteidzas turp. Tā var nostiprināt vīrišķību.

93. Vadonis nekad nesapulcē visus savus spēkus vienuviet, un tas ir viens no galvenajiem viņa neuzvaramības priekšnoteikumiem. Taču Vadoņa spēki ne vien atrodas dažādās vietās, bet šad un tad arī pārvietojas. Vadoņa pavēle par spēku pārvietošanu ir

atkarīga no viņa paša. Cilvēki dažkārt zina par spēku pārvietošanos, taču daudz kas arī notiek, viņiem nezinot. Ziņas par Vadoņa rīcībā esošajiem spēkiem netiek izpaustas. Turklāt ir zināms, ka gāzes netiek izmantotas, bet ir tādi stari, kas darbojas nekļūdīgi. Nevar arī noliegt, ka psihiskā enerģija aizsargā krietni labāk nekā gāzes. Taču šo enerģiju izmantošana atrodas tikai pilnīgi uzticamu personu rokās. Nekāda nodevība no viņu puses nav iespējama, jo šī pati enerģija var iedarboties arī pretējā virzienā. Tādējādi Vadoņa aizsardzība iegūst pilnīgi jaunu aspektu. Neaizmirsīsim, ka Hierarhija, protams, par briesmām brīdina. Psihiskās enerģijas spēks ir vislabākās bruņas, un cilvēki velti lieto bezjēdzīgo vārdu intuīcija tur, kur izpausmi rod augstākā jūtziņa.

94. Vadonim jācenšas izvairīties no savu rīkojumu atsaukšanas. Šāda svārstīšanās novedīs pie tādām pašām sekām kā bailes. Zaudēto cieņu nevar atgūt, tāpēc Vadonis nedrīkst cerēt uz to, ka šodienas kļūdu varēs izlabot rīt. Kļūdas nedrīkst pieļaut. Var nogaidīt ar lēmuma pieņemšanu, bet izdota pavēle ir likums.

95. Cilvēki parasti maldās, apziņas ierobežotības dēļ uzskatīdami, ka priekšmets var pastāvēt tikai vienā veidā. Tāpēc viņi nespēj iedomāties, ka senatnē cilvēki prata izmantot dažādas enerģijas, taču lietoja tās pilnīgi citādi. Cilvēki aizmirst arī to, ka, pametot mājokli, viņi paši daudzas lietas iznīcina. Tā arī gudrie Audzinātāji prata laikus noslēpt to, kam vēl nevajadzēja parādīties. Vai gan jaunus atklājumus var darīt zināmus pirms laika? Šādi patvaļīgi mēģinājumi varētu satricināt pamatus. Vai tad Hierarhija nepiedalās atklājumos? Vai tad nezina, ka daudzus izgudrojumus Mēs esam iznīcinājuši tāpēc, ka, pirms laika parādījušies, tie būtu kaitīgi? Lai Vadonis atceras, ka Vadošā Roka nepazīst miera, uzmanīdama Labo iespējamību vadu.

96. Patiesi, greznībai nav vietas jaunā celsmē, jo vairāk tāpēc, ka greznība neatbilst ne daiļumam, ne zinībai. Taču līkumainas ir greznības robežas - ar likumu vien tās noteikt nevar. Vadonim jāuzņemas arī šis grūtais pienākums. Viņš var pilnīgi izskaust jebkuru banalitāti, kas mēdz būt greznības pavadone. Vadonis var uzklaut labāko lietpratēju domas, bet lēmums jāpieņem viņam pašam.

97. Lai veicinātu Dailes izpratni, skolās ieviešama dzīves dailes mācīšana. Šajā priekšmetā iekļaujama Mākslas un Zinātņu Vēsture, jo tam jāsniedz ne vien izpratne par visu līdzšinējo, bet arī jāsaturs norādes uz šolaiku sasniegumiem. Šā priekšmeta pasniedzējam jābūt dziļi izglītotam, lai izvairītos no jebkāda veida fanātisma, kas sevī satur tumsonības sēklu.

98. Ar noslēpumu dzīvo Pasaule; arī Augstākais Noslēpums nav atklājams; arī ikvienā spriegumā ir noslēpuma elements. Cilvēki savā sirdī jūt šā noslēpuma robežu un spēj to cienīt. Nevajag noslēpumu izdomāt, bet vajag to cienīt, un šāda rīcība būs cilvēka personības apliecinājums. Vadoņa nodomu būtība ir noslēpums, bet viņa darbība nāk tautai par svētību.

99. Vai var cerēt, ka satricinātie Valstu budžeti līdzsvarosies bez īpašiem pasākumiem? Nelīdzēs ne naudaszīmju izlaišana, ne aizņēmumi - tas vienīgi vel padziļinās kaiti. Tātad jāraugās, lai pareizi tiktu nodarbināti iedzīvotāji un saprātīgi izmantots to spēks. Baismīgās pilsētas, kas kļuvušas par izvirtības un slimību perēkļiem, ir jāpārkārto pareizāk, lai netiktu izjaukts līdzsvars. Ļaužu sablīvējumi un līdzās tiem tuksneši nedrīkst satricināt dzīves pamatus. Jāpanāk, lai dzīve dabā kļūtu saprotama un pievilcīga. Jaunākie atklājumi dod iespēju pat attālākās vietās izmantot kultūras sasniegumus. Kad skolas izskaidros, ka dzīves jēga ir pilnīgošanās, palielināsies to cilvēku skaits, kas gribēs dzīvot saskaņā ar dabu. Savukārt Kooperatīvi radīs iespēju atgriezties pie amatniecības darbiem. Šie paši Kooperatīvi

palīdzēs Valstij noturēt līdzsvarā budžetu. Pastāvošie Kooperatīvi ļaus Valstij ievērojamu daļu izdevumu pārlīkt uz to pleciem, piemēram, satiksmes ceļu uzturēšanu, mežu un ūdeņu lietas, medicīnu, iekšējo aizsardzību un daudzus citus izdevumu posteņus, kuri vajadzīgi Kooperatīviem. Skolas un izklaidēšanās iestādes, protams, uzturēs Kooperatīvi Valsts uzraudzība. Tāpat Kooperatīvi pēc savas dabas palīdz ar netiešo nodokli. Tiešais, vispārējais nodoklis nedrīkst būt liels, jo šis apstāklis allaž būs iemesls neapmierinātībai. Bet netiešais nodoklis saplūst no tik daudzām lietām, ka acij kļūst neuztverams. Kooperatīvu tīkls pārklāj visu Valsti, un daudzo ierēdņu vietā ir vajadzīga tikai uzraudzība. Augstāko Saimniecības Padomi vada pats Vadonis. Tā tiek celta visas Valsts ēka ar vienu kopīgu Virsotni.

100. Katrā sarunā ar Vadoni ir jāatskan atzinībai. Tajā nav vietas draudiem vai nopēlumam. Ikvienu, pat sīku kalpotāju, var uzteikt par viņa labākajām īpašībām. Arī necilie var izteikt lietderīgas piezīmes, un cilvēka sirds priecājas, juzdama, ka ir novērtētas tās labākās īpašības.

101. Tiem, kuri nespēj apgūt Vadoņa ideju, teiksim - katrs jūsu vārds prasa kaut kā vai kāda prioritāti. Paši nemanāt, ka ikviena jūsu apgalvojuma pamatā ir kāda cita izdarīts atklājums. Neviena cilvēks neiztiek bez skolotājiem. Tikai nevajag savā sirdī dižoties. Hierarhijas izpratne palīdzēs rasties tādām Vadonim, kurš attiecība pret Augstākajiem ir nevis Vadonis, bet gan sekotājs.

Tumsonības ietekmē cilvēki dažbrīd mēģina pārcirst tauvas, taču katrs jūrnieks pateiks, ka mastus cērt tad, kad stihijas pārmāc cilvēku spēkus. Jūrnieks arī zina, ka kuģošana bez mastiem un tauvām ir nožēlojama. Tagad ir jāieaudzina pārliecība par Hierarhijas neizbēgamību visā Visumā.

102. Ikvienam izgudrotājam un zinātniekam ir jāsaprot, ka viņa atklājumu aizsargā Valsts. Zinātniekam nav jātērē spēki savu atradumu aizsargāšanai, bet pašai Valstij ir jāuzņemas rūpes ne vien par noderīgu atklājumu aizsargāšanu, bet arī par to plašu izmantošanu. Valstij ir jāapbalvo izgudrotājs un jārada viņam labvēlīgi apstākļi darbu turpināšanai un uzlabošanai. Nedrīkst likt radošajiem spēkiem noņemties ar trulām formalitātēm. Pašam Vadonim jāzina, kurp tiek virzīti tautas radošie spēki. Tā tiks pareizi novērtēti ikviens darbinieks - dzīves uzlabotājs.

103. Cilvēku iedalījums kārtās kā konvencionalitātes izpausme Jaunajā Pasaulē nav iedomājams. Militārpersonu kārtā tiek likvidēta, tās vietā tiek noteikta vispārējā aizsardzība, kas attiecas uz itin visiem. Nepieciešamos aizsardzības paņēmienus māca skolā.

104. Mutvārdos izteikta pavēle paliek un dzīvo, kaut arī cilvēces rīcībā būtu tūkstošiem rakstu valodu. Tam ir treji cēloņi: pirmais - neba ikreiz pavēle dodama rakstveidā; otrais - cilvēki nesa-sprindzina uzmanību, paļaujoties uz rakstīto; trešais - paši augstākie Novēlējumi nekad netiek pierakstīti, tāpēc lūpas pavēsta augstākās Pavēles no sirds uz sirdi. Tā arī Vadonis saglabā sirdī Valdoņu pavēli un savukārt dod šādu uzdevumu mutvārdos. Pie šāda vienkārša apsvēruma tomēr jāpiebilst, ka tas, kam sveša Hierarhija, neizpratīs Pavēles svētumu. Dabas likumi ir pamatīgi jāizskaidro, lai cilvēki saprastu, cik skaists ir Hierarhijas pamatā esošais pievilksmes likums. Neļēgas nesaprot, ka verdzība mīt tumsā, bet brīvība - Hierarhijas Gaismā.

105. Uz visiem laikiem var atcelt spīdzināšanu un vardarbību. Tur, kur ir izzināta psihiskā enerģija, tādi tumši pasākumi nav vajadzīgi. Tiesa pēc filmas konstatē tiesājamā

iekšējo stāvokli. Atzišanos kontrolē ar gaišredzi. Pats tiesājamais teiks taisnību, kad tiks dots rīkojums, kuru nekāda griba nespēj ignorēt. Tā psihiskā enerģija kļūs par dzīves neatņemamu sastāvdaļu. Protams, arī Zinātne par Spīdekļiem palīdzēs noskaidrot Patiesību.

106. Patiesi, pieaugs ciena pret garu. Mums ir jāizskauž bezdievība. Labāk saglabāt kaut vai Hierarhijas izpratnes drumslas, pat nosacītā formā, nekā iegāzties haosa bezdibēnī. Kad cilvēki izdzirda par Augstākā nesasniedzamību, viņi sāka vispār noliegt visu Neredzamo. Tādēļ pēc Manas Pavēles tiks vajāta bezdievība, kas ir pieņēmusi īsta sātanisma veidolu.

107. Nāves sods tiek atcelts, jo laupītāju iznīcināšana kaujā nav sods. Daudzi noziedznieki, garīgi ietekmēti, pievērsīsies darbam. Gluži tāpat kā žūpību un citus netikumus, ar gribas pavēli var izārstēt arī noziedzības slimības. Nevajag aizmirst, ka daudzi noziegumi tiek izdarīti apsēstības ietekmē. Tas nozīmē, ka šādi cilvēki ir jāārstē, nevis jāsoda. Šādi ārstējot, protams, izšķirošā nozīme ir pastiprinātam sistemātiskam darbam. Apsēdēji ienīst jebkuru darbu. Viņi cenšas radīt haosu, bet darba būtība jau ir izpausme.

Nevajag skumt, prātojot par to, no kurienes nāk spēcīgās garīgās ietekmes; to ir daudz, tikai tās ir izkliedētas. Taču tad, kad tiks nodibināts Psihiskās Enerģijas Institūts, tas pulcinās daudzus prasmīgus darbiniekus. Nevajag aizmirst, ka tuvākais palīgs datu pārbaudē būs Astroloģijas Institūts. Vēl nesen Valdības kaunējās runāt kā par debess spīdekļiem, tā arī par cilvēka vareno spēku, bet psihiskajai enerģijai ir jāiegūst izglītotu ļaužu ievērība.

108. Vadonim ir jābūt allaž možam, lai neviens no viņa nesaņemtu grūtsirdības emanācijas. Bet šāds možums var izveidoties vienīgi tad, ja pastāv tāda uzticība Hierarhijai, ka Saikne ar to mīt sirdī. No tāda Avota nāk arī draudzīgums, kas atver visciešāk noslēgtos vārtus. Vienmēr jāpatur savā priekšā Hierarha Attēls, lai visiem gadījumiem atrastu draudzīguma pamatu. Jāpazīst Ercenģeļa Ugunīgais Zobens, lai zinātu taisnīguma robežu. Kas pateiks, kad ir izsmeltas visas draudzī-guma iespējas? Vienīgi pats Hierarhs var to izlemt. Jūs zināt, ka paraugu tam ir devis vismiermīlīgākais Svētvaronis.

109. Vadonis uztver ikdienas darbu kā mūžības mirkli. Viņš nedrīkst pagurt, redzēdams evolūcijas gauso gaitu. Cilvēku pulksteņi rāda, ka laika ir daudz, bet Vadonis mīt tur, kur ir citi kritēriji, tāpēc viņam jāprot labestīgi palīdzēt gan tiem, kas atpalikuši, gan tiem, kas aizsteigušies priekšā. Tikai Kontaktēšanās ar Hierarhiju dod Vadonim Triju Pasauļu kritērijus. Šis avots padara Vadoni nenogurdināmu. Cilvēka smadzenes nespēj apliecināt sevi mūžīgā darbā, vienīgi Hierarhijas neizsmeļamais Spēks sūta pastiprinājuma un darba jēgas izpratnes starus. Bez Hierarhijas Vadonis ir ka smildziņa virpuļ-viesulī. Savākt Ugunīgās Pasaules starus nozīmē kaldināt sev bruņas.

110. Personība jāattīsta, darbojoties lauksaimniecībā, amatniecībā, pievērsoties jaunradei. Kooperatīvs ir personības attīstības stimulētājs, bet nekādā ziņā nav apspiedējs. Tikai neprasmīgas sadarbības formās var vērot personības apspiešanu un noliegšanu. Kā bende nezina, kādas domas mīt nocērtamajās galvās, tā nevēlas iedomājas esam kooperatori un iznīcina radošos spēkus. Bende allaž ir nicināts, un tāpat tiks nicināts arī domu bende. Vadoņa vārdos skanēs nevis pazemojums, bet gan aicinājums attīstīties. Paša Vadoņa parādīšanās jau ir tautas spēku atraisīšanas simbols.

111. Vadonis var tikt ar jaunatni, un katra šāda tikšanās būs svētki. Viņš ieteiks interesantus darbus, viņš norādīs, kā pat mazulis var būt noderīgs Valstij, viņš saskatīs un novērtēs katru varonības pazīmi. Pats Vadonis pierakstīs mazo varoņu vārdus, jo varonība jau

mīt garā. Nav vēl gadījies, ka bailulis apzināti būtu kļuvis par varoni. Jau skolas gados jāsaskata nākamie varoņi un jāuztur viņos šīs pašai dziedzības ugunis. Neviens neievēro, kā izpaužas cilvēka rakstura pamatiezīmes. Pārāk bieži cilvēki ir nomākuši tieši vērtīgākās dotības. Jaunā Ēra visupirms saudzēs tautas spēkus.

112. Vadonis nedrīkst iecelt atbildīgos amatos ļaunuma pilnus cilvēkus. No šīs īpašības ļoti jāargājas, jo ļaunums ir aprobežotība. Protams, aprobežotība, tāpat kā ļaunums, līdz zināmai pakāpei ir ārstējama. Abas šīs īpašības pakļaujas iedvesmai, taču tāda pārveidība prasa laiku. Ļaunums ir ļoti kaitīgs - kā nepārvarams šķērslis tas parādās visā tāda cilvēka rīcībā, kurš nonācis ļaunuma varā.

113. Rāmā laikā Vadonis nerodas, bet trauksmainas un grūtību pilnas dienas rada arī Vadoni. Viņš, būdams virzības simbols, aizved tautas uz auglīgu zemi. Tur, uz kuriem tiek sūtīts Vadonis, ir arī apsolītā Zeme. Tāpēc Vadoņa parādīšanās ir laba zīme; tā ir panākumu zīme; tā ir zīme, kas liecina, ka beigusies lejupslīde un sākusies tuvošanās Gaismai. Tāpēc nekad neilgosimies pēc rāma nekustīguma pilna laika, kad nav pat kurp mūs vest. Lai Vadonis nodod tautai to enerģiju, kuru dāsni sniedz Gaismas Hierarhija. Vadonis neteiks aizlieguma vārdu tur, kur ir lemtie vārti, tauta atradīs vajadzīgo atbildi, un tas nebūs tukšs solījums, jo Hierarhija tukšumu nepazīst. Tāpēc būsim pateicīgi, kad miegaina laika vietā tiek dots augšupejas laiks.

114. Vadonis izraugās darbiniekus pēc daudziem pārbaudījumiem. Vispirms viņš uzaicina pārbaudāmo raksturot kādu situāciju. Ja vēstījums sākas ar noliegumu, tas nozīmē, ka darbinieks ir nederīgs, jo ikvienā parādībā ir kaut kas noderīgs. Bet ir īpaša aca, kas saskata ikvienu vērtīgu graudu. Ir jāizraugās šādi tālredzīgi darbinieki. Vadonis nedrīkst ļauties nolieguma vilinājumam.

115. Pilnīgi nepieļaujama ir nabadzība. Kooperatīvs seko, lai tajā ikvienam būtu iedalīts darbs. Vienīgi nevarīgi mīt Žēlsirdības Namos, bet maz ir tādu, kam varētu pilnīgi liegt iespēju strādāt. Darba daudzveidība ir neizsmeļama, vajadzīga tikai atjauta, lai atrastu, kā likt lietā savas darbaspējas.

116. Vadonis rūpējas arī par to, lai kalpotāji tiktu lietderīgi pārvietoti, bet tie, kas noderīgi kādā vietā, tiktu tur arī paturēti. Nav iespējams noteikt kādus terminus - viss ir atkarīgs no lietderīguma.

117. Vadonim pastāvīgi jātur prata galamērķis. Daudzi pasākumi ir izjukuši tikai tāpēc, ka bija pazaudēts galvenais mērķis. Ikdienišķā dzīve lika aizmirst Dieva dotos uzdevumus, un savairojās cilvēku pašu izvirzītie uzdevumi, iznīcinot kosmiskos mērogus. Jāsaprot, ka vienīgi saskarsme ar Hierarhiju var likt garam pacelties pāri ikdienišķajai dzīvei. No dzīves sīkumiem nav iespējams izvairīties, taču tos var pārklāt ar gara izstarojumu varavīksni. Lai Vadonis allaž atceras, ka galvenais uzdevums ir tautas pilnīgošanās, kad būs izprasti Triju Pasauļu dārgumi.

118. Jāizvairās no jebkādiem aizliegumiem, tie jāaizstāj ar laikus dotu rīkojumu. Labāk skan, ja Vadonis saka - dariet, radiet, nekā - aizliedzu. Ikviens noliegums iznīcina kādu daļu no cieņas pret Vadoni, bet rīkojums var būt iedarbīgs vienīgi tad, ja tas nāk īstajā laikā. Taču kurš gan, izņemot Hierarhu, var zināt, kad ir īstais laiks? Tāpēc Vadoņa spēka pārle ir vienīgi saskarsme ar Hierarhu. Šo pārli nedrīkst izkausēt, jo sadaloties tā rada indi. Šī pārle

jāglabā kā vienīgais neaizstājamais dārgums. Iedomāsimies, ka Vadonis noraidīs Saskarsmi, - viņš uzreiz kļūs par visparastāko cilvēku, un pārrautais pavediens viņu atsvedīs tālu atpakaļ.

119. Augstāko Spēku var atzīt, kad tas darbojas abpusēji kā rezultējošs spēks. Abpusējības izpratne ir ļoti vajadzīga; vairogs rodas tikai tad, ja spēki apvienojas. Bet Vadonim jāvirza sava sirds tā, it kā Hierarhs atrastos viņam tieši līdzās.

120. Augstāko Spēku apzināšanos nedod skola, tā nenāk arī no ārienes, bet mīt tieši sirdī, būdama pati galvenā atmiņa no dzīves Smalkajā Pasaulē. Var teikt - esiet svētīti tie, kas sirdī saglabājuši Visdaiļāko. Mākoņi pār cilvēci savelkas tāpēc, ka tā aizmirsusi pašu vajadzīgāko. Nakts ir dota gara augšupceļšanai, bet cilvēki savā nezināšanā saka - miegs līdzinās nāvei. Ir aplam salīdzināt brīnišķīgo noslēpumu ar sairumu. No mazām dienām bērnam nemitīgi jāatgādina, ka miegu dēvē par sarunu ar eņģeļiem. Kad vārdi nav vajadzīgi, tad sākas izzināšana ar sirdi.

121. Uzraudzībai jābūt ļoti stingrai, taču tā nedrīkst izpausties kā neuzticēšanās zīme. Uzraudzība jāpārvērš sadarbībā un savstarpējā informēšanā. Uzticēšanās pasākumi un rūpīga attieksme pret kvalitāti jāsteno no augšas līdz apakšai. Loti daudzi lietderīgi pasākumi ir nomelnoti un izdeldēti vienīgi aiz nauda pret uzraudzību. Protams, šādas nelietderīgas rīcības cēlonis ir gara tumsība. Kad cilvēki dziļi ielūkosies Smalkajā un Ugunīgajā Pasaulē, viņi sapratīs, cik nebeidzamas ir visas attiecības. Patiešām - kas gan ir ārpus Hierarhijas? Tikai nevēlams vai apzināti blēži, kas maskējas ar citu vārdu, var nomelnot Hierarhiju. Taču paši nesīs nevis Hierarhijas brīvības, bet gan verdzības zīmogu. Vadonim ir jāattīra tauta no jebkura verdzības kraupja. No mazām dienām bērniem jāstāsta par gara disciplīnas brīvību. Tādējādi var pamodināt pašcieņu un godaprātu. Cilvēks bez godaprāta taču nevar būt godīgs. Nevajag domāt, ka Hierarhija varētu atzīt verdzību. Gluži otrādi - Ugunīgā Pasaule meklē nevis vergus, bet gan līdzdarbiniekus. Par godaprāta mērauklu uzskatiet sirds izsmalcinātību. Tā nu neaizmirsīsim, ka pašā ikdienas dzīvē ir ielikti pasaules diženuma pamati.

122. Izlasīt grāmatu vēl nenozīmē to apgūt. Vadonim ir jāsaprot, cik ļoti viņa darbiniekiem jāvēlas izveidot harmonisku Valsti. Nevieni nedrīkst atteikties no piedalīšanās savām spējām atbilstošā darbā. Var gluži cilvēciski zināt vairāk vai mazāk, bet tiem, kas strādā tautas labā, ir vienmēr jābūt gataviem kopīgam darbam.

123. Ir vajadzīgas reālas rūpes par Hierarhiju. Hierarhija nav priekšniecība, tā ir Mīlestības Cietoksnis. Tikai no mīlestības dzimst cieņa, kas rada disciplīnu. Taču tikai nedaudzi mīl to, kas viņiem palīdz. Tātad tumsonība ir liela!

124. Ko darīsiet, ja, iegājuši mājā, uz saimnieka galda ieraudzīsiet odzi? Vai prātosiet, līdz čūska nogalinās jūsu draugu, vai arī nekavējoties iznīcināsiet to? Mēs sakām: glābiet tuvāko no ļauna. Neļaujieties apjukumam, bet darbojieties labā vārdā. Nevar likt uz vieniem svariem odzi un cilvēku. Nevar zemāko apziņu pielīdzināt apziņas templim. Ja vairs necentīsimies saskatīt atšķirību, ka tad izpaudīsies mušu atbildība pasaules priekšā? Tas nav varonis, kas, glābdams čūsku, pazudina draugu. Nav varonis tas, kas izvairās no pienākuma, meklēdams atvairinošākus vārdus. Nav varonis tas, kas neprot atšķirt lielāko no mazākā. Nav varonis tas, kas pazaudējis sirds mērauklu. Vadonis zina sirds mērauklu un ugunīgo lēmumu.

125. Patiesi, Vadonis ne vien runās ar tautu, bet viņa norādījumi tiks arī publicēti laikrakstos un pārraidīti pa radio. Svarīgas ne tik daudz personiskās sarunas kā paziņojumi presē un, galvenais, pa radio. Daudzās tālās, nomaļās vietās ir jādzird Vadoņa balss. Vadonim

jāparāda, ka visa celms viņam ir tuva un katrs, kas tiecas uzlabot un pilnīgot dzīvi, gūs viņa atzinību un atbalstu. Dzīves pamatu līdzsvarošanai jārod taisnīga attieksme no augšas. Nevienam nav jājūt, ka starp viņu un Vadoni ir siena. Jaunas domas, radoša apliecinājuma vai atklājuma parādīšanās vietējiem kooperatīviem jāizziņo tā, lai tie zibenīgi sasniegtu Vadoni. Viņam, protams, ir arī citas Hierarhiskas iespējas uzzināt par visam nozīmīgākajām parādībām.

126. Paši varenākie Avatāras nenēsā šīs zīmes, bet sevi apliecina ar gara jaunradi. Nevajag brīnīties, ka laikabiedri neatzīst spēcīgos garus, - tā tam arī jābūt, jo viņu mērogi atbilst nākamībai; gliži tāpat likumu krājumu veido, vienu tā daļu tuvinot nākamajai dzīves pakāpei. Nemiet vērā, ka cilvēki nekad nespēj atzīt, ka augstākais sasniegums sakņojas sirds attīstībā. Sadarbība un kopdzīve balstās uz sirdi. Tādu vienkāršu patiesību cilvēki nespēj aptvert. Mehanizācija neļauj būtiski iedziļināties Ugunīgajā Pasaulē.

127. Daži metāli savienojas viegli, bet citi atgrūžas. Vadonim ir jānovēro šīs labā un ļaunā līnijas. Abas puses veido veselas sakaru ķēdes. Taču galvenais šķērslis, ko rada Valsts, ir pretēju sākotņu mehāniska sajaukšana; tas izraisa priekšlaicīgu sabrukumu. Sirds un Saikne ar Hierarhiju pateiks, kuras daļas ir savienojamas. Cilvēkam ir vajadzīgs prāta un sirds līdzsvars. Pitagora svētais skaitlis ir Dailes līdzsvars. Mūsdienās šī aksioma daudzējādā ziņā padarīta nelietojama. Tas ir grūts uzdevums - stāstīt cilvēkiem par līdzsvaru.

128. Sacensība ir viens no grūtākajiem jēdzieniem. Tikai ugunīga sirds saprot, kā vērtējama gaišā un tumšā puse. Sacensību apstiprina pats Vadonis. Tīra pilnīgošanās izpratne rada sacensību. Tur, kur ir mežonīga, neapvaldīta apziņa, sacensība noved pie savstarpējas iznīcināšanas. Sacensībai blakus perinās skaudība. Tā noved līdz visrafinētākajiem noziegumiem. Sadarbības uzdevums ir līdzsvarot neizprasto sacensību. Nav viegli pašam uztvert saprātīgas sacensības robežu. Jau pats vārds sacensība ir bīstams. Tas ietver sevī greisirdību, citiem vārdiem runājot, samaitātu uzticību. Tāpēc, kur vien iespējams, sacensības jēdzienu labāk ir aizstāt ar pilnveidošanos. Jāpārskata ļoti daudzu jēdzienu tagadējā izpratne. Jāatzīst, ka ticību objektīvs vēsturisks skatījums atklās daudzas visvairāk sagrozīto jēdzienu saknes. Jāraugās, lai pamatjēdzieni būtu skanīgi un pēc iespējas raksturojoši.

129. Valodu var bagātināt ar jauniem apzīmētājiem, bet no bezjēdzīgas čivināšanas nekāda labuma nebūs. Katrs burts atbilstoši savam skanējumam apzīmē centru vibrāciju. Ir muļķīgi bez vajadzības izjaukt saskaņu. Ievērojiet, cik skanīgi ir senie vietu nosaukumi. Jaunie ne vienmēr iegūst tādu derīgu vibrāciju. Vecajiem nosaukumiem bija mūžsena nozīme. Bieži vien nekāda filoloģija neatradīs sakni, ko ielikušas senās varenās tautas. Tāpēc mums jo saudzīgāk jāizturas pret neapgūto mantojumu, kas liek skanēt mūsu sirdīm.

130. Var vērot, cik nikni tagad cilvēki uzstājas pret Vadoņa jēdzienu un reizē arī kvēli viņu gaida. Ir pamācoši saskatīt smadzeņu un sirds procesu nešķiršanos. Smadzenes turpina konvencionālo domāšanu un atkārtoti iekaltās formulas, bet sirds, pat vāja un nelīdzsvarota, glabā Patiesības gaudiņus. Tur, kur smadzenes rod apstiprinājumu noliegsimē, sirds, kaut bīkli, tomēr notrīs priekā, jaušot, ka risinājums ir tuvu. Cilvēkiem, kuri ir pret celmi, parasti nav nekā, ko likt tās vietā. Tieši šādi oponenti vieni no pirmajiem ies līdz Vadonim. Čukstēs, ka nepiekrīt, tomēr visai precīzi pildīs Pavēli. Viņi atzīs Hierarhiju ne vien savas verga dabas dēļ, bet arī pēc savas sirds darba. Tas norāda, ka briesmu brīdī blakus stiprai varai jāsauglabā līdzsvars. Tāpēc lai Vadoni nemulsina šīs rēgu balsis.

131. Kāpēc vajadzīgs tik daudz pārbaudījumu, ja sirds var garīgi pārveidot? Atbilde ir vienkārša - sirds ir pamesta novārtā un dzīvē netiek likta lietā. Tāpēc jo daudzu cilvēku apzina jāuzlabo pārbaudījumus. Pieņemot kalpotājus, jūs vai nu nosakāt pārbaudes laiku, vai ticat viņu acīm. Arī sirds var pārlicinoši iemirdzēties skatienā, bet prāts var padarīt acis līdzīgas alvas pogām. Tāpēc ieteiciet pavērot skatiena mirdzumu ikreiz, kad rodas šāda iespēja.

132. Vadonim ir skaidri jāredz, ar kuriem darbiniekiem viņš var strādāt. Bet, kad izvēle izdarīta, tad pagātni viņiem atgādināt nevajag. Vai maz kas varēja gadīties pagātnē. Tieši tā traucē pilnīgi pievērsties nākamībai. Un kādi siki zemes dzīves pagātnes akmentiņi neļauj naigi turpināt ceļu! Taču pie veicīgi ejama ceļa ir jāpierod, jo cita nav. Loti daudz nelaimīgo un cietēju skaita mirklus, gaidīdami palīdzību. Vai tiešām nepasteigsimies?

133. Strikti jāatšķir pretruna no īpaša darba paņēmiena. Ja kreilis var strādāt ar kreiso roku, viņa sasniegumu jēga nebūs pretrunā ar labās rokas veikumu. Bet cilvēki ir iespiesti nosacītības žņaugos, viņi pat tagad nevar saprast darba vērtības būtību, un katrs neparasts paņēmieni jau modina aizdomas. Cik riebīgas jūtas ir aizdomīgums! Tam taču nav nekā kopīga ar Ugunīgo Pasauli. Aizdomīguma lēkme padara cilvēku ļaunāku par dzīvnieku - tam vismaz paliek spēja saost, bet aizdomīgums iznīdē visas jūtas. Tā, protams, ir vistumšāko laiku palieka. Laimīgā kārtā tā padodas dziedināšanai ar iedvesmu, bet tādu sērgu ielaist nevajag.

134. Pats Vadonis pratīs tuvināt tautas apziņu visaugstākajiem kritērijiem. No Vadoņa ir atkarīga visas valsts ievirze - viņš ir tās iespēju izteicējs. Tauta cienīs tikai savas zemes īsteno bagātību izteicēju. Lai Vadonis apjauš, kur ir ielikti dārgumi, un lai izzina, no kurienes nāk visnaidīgākie uzbrukumi. Nepaiet neviena diena, kad tumšie spēki nemēģinātu izraisīt sabrukumu. Ne jau katrs atšķirs, kur notiek atjaunošana un kur - graušana.

135. Patiesi, cietsirdība ir jāizskauž - ne vien darbos, bet arī domās; nežēlība domās ir pat ļaunāka par pašu darbību. No mazotnes ar Valsts veiktiem pasākumiem jāizskauž cietsirdības iedīgļi. Kā visnecilvēcīgākā, trulākā un ļaunākā tumsa jāiznīdē zemiskas domāšanas sērga. Bērni nav nežēlīgi, kamēr vēl nav redzējuši pirmo cietsirdīgo rīcību, - tieši tā paver ceļu tumšā haosa straumei. Nav daudz to, kas jau paši ir gatavi stāties pretī tumsas spiedienam, - tāds apziņas uzkrājums gadās reti. Vadonis nedrīkst domāt, ka to spēj panākt visi, gluži otrādi - jāveic pasākumi, rēķinoties ar zemāko pakāpi. Tāpat mehāniski neatkārtosim arī cildeno bausli: "Tev nebūs nokaut!", bet padomāsim, kas vairāk spēj nogalēt: roka, vārds vai doma. Jāzina, ka cilvēku doma ir pilnīgi spējīga izdarīt slepkavību.

136. Jūs paši zināt, ka vispareizākais ir draudzīguma ceļš. Atcerēsimies, no kādām briesmām esam izglābušies, pateicoties draudzīgumam. Varbūt pat nezinām šādu briesmu robežas un apmērus, taču sirds apliecina, ka tieši draudzīgums ir palīdzējis visgrūtākajos brīžos.

137. Nevar allaž gaidīt no Vadoņa tūlītēju lēmumu, bet cita lieta ir saņemt viņa novērtējumu. Vadonis spēj nojaust notiekošā galveno cēloni. Tādu jūtziņu var attīstīt novērošanas spējas. Prasme saskatīt galveno apstākli un izpratne par pašu vajadzīgāko jau ir atslēga lēmuma pieņemšanai. Novērošanas spējas nav nekas ārkārtējs, tās rodas, ja cilvēks ciena visu esošo. Vadonim, protams, šīs spējas ir nepieciešamas, jo šīsdienas prieks var būt rītdienas bēdas un otrādi. Bet aizraujošs ir uzdevums ar sirdi uztvert, kas ir pats galvenais nosacījums. Parasti seja atspoguļo enerģijas pieplūdi un atplūdus. Vājš ir Vadonis, kurš

nepamana to vilni, kas kļūst par pamatu cilvēku gūtajiem iespaidiem. Cilvēki taču parasti redz to, kas notiek viņu apziņā. Šādas pārejošas ēnas nedrīkst aptumšot Vadoņa apziņu.

138. Lietu dabu vajadzētu pasniegt skolās kā vienu no pirmajiem mācību priekšmetiem. Tā ir skaisti jāizklāsta visā savā realitātē. Ir jāparāda pasaulu pēctecība ar visiem zinātniskajiem salīdzinājumiem. Reliģija ne vien nebūs pretrunā ar tādu pamatu izklāstu, bet tieši palīdzēs ar saviem mūžsenajiem mājieniem. Lietu daba ka mācību priekšmets būs sliekšnis uz Dzīvās Ētikas izpratni. Jāuzzina, kāpēc nepieciešams gods, pašcieņa un visas citas cilvēctības īpašības. Kopš agras bērnības bērniem ir jādzird par Smalko un Ugunīgo Pasauli, jāizprot Hierarhijas un visa labā sākotne. Jo agrāk viņi izdzirdēs par Hierarhiju un citām Patiesībām, jo vieglāk viņiem būs atcerēties iepriekšējās zināšanas. Uz Hierarhijas pamata visā diženumā tīra kļūs Dieva izpratne. Vienīgi tā Augstākais Jēdziens kļūs reāls un saplūdis ar visu Esību. Vadonim un Valdībai ir jāizprot, kā padarīt cildenāku Augstākā Nojēguma izzināšanu. Jāpanāk, lai skolas spētu pilnībā parādīt to pievilcību, kas piemīt Esībai visā tās diženumā.

139. Briesmas rada sprieguma vibrāciju koncentrēšanās. Cilvēkiem no visām pusēm draud briesmas, bet pamanītas tiek tikai dažas no tām. Kad Vadonis saka: "Dzīvojiet briesmās!", viņš varētu teikt: "Pamaniet briesmas un tādējādi gūstiet panākumus." Dzīve bez briesmām nav iespējama, bet lieliski ir, ja no tām izveido varoņdarba paklāju. Vadonis zina, ka viņš veic uzdevumu, un briesmas kļūst vienīgi par dzinējspēku, tāpēc Vadonis pat nedomā par briesmām. Pati doma par tām ir kaitīga. Domājot par briesmām, mēs pastiprinām to vibrācijas un tādējādi varam izjaukt līdzsvaru.

Spēku taupīšanu nevajag jaukt ar bailēm un apjukumu. Mēs esam modri un piesardzīgi, lai labāk izpildītu uzdevumu. Bet briesmas nedrīkst mazināt mūsu modrību. Skolotāja pirmais uzdevums ir panākt, lai skolnieks atbrīvotos no briesmu rēga. Skolniekam allaž jāatceras, ka nedrīkst veltīgi iztērēt ne pilīti augstākās enerģijas. Doma par briesmām ietiecas daudzos mūsu centros un haotiski aprij dārgo enerģiju. Doma par briesmām atsaucas pat uz pulsa kvalitāti, bet vēlme labāk izpildīt uzdevumu nostiprina sirdi. Tātad rīkosimies tā, kā ir lietderīgāk.

140. Cilvēkam, kas grib kļūt par mūku, parasti tiek norādīts uz visām šā ceļa grūtībām. Vieni teiks - viss ir viegli; citi brīdinās - viss ir grūti. Cilvēkiem ar ugunīgu sirdi var teikt, ka viss ir viegli, bet to, kas dzīvo ar parasto apziņu, labāk brīdināt - viss ir grūti. Ja kāds aizbēgs, vien izdzirdīs brīdinājumu par grūtībām, tas liecinās par to, ka viņš tik un tā nebūtu derējis neatlaidīgam darbam. Nevajag pieņemt cilvēkus, par kuriem jau iepriekš zināms, ka viņi būs nederīgi. Bailes no darba jau ir nodevība.

141. Aleksandrijas filozofi mēdza teikt: "Nepel pasauli, jo to ir radījusi dižena Doma." Ne jau tas, kas radīts, ir vainīgs, bet mūsu atzinums par to. Mēs varam savas domas uzslāņot kā labajam, tā ļaunajam. Mēs varam vislabāko dzīvnieku pārvērst par ļaunu radījumu. Cietsirdība, no vienas puses, un bailes - no otras, ar domas starpniecību iekļūst mušu apziņā. Ļaunumu mēs raidām ar savu skatienu. Mēs varētu derīgu augu pārvērst par pašu indīgāko un kaitīgāko. Seno filozofu doma ir ienākusi reliģijā. Aleksandrijas Kle-ments zināja, kā cilvēki paši noniecina visu Radīto. Arī tagad cilvēki var vērot, kā ļaunums pārvērš vismiermīlīgākās būtnes.

Protams, katrs dresētājs atzīs, cik bieži viņu darbā palīdz tieši labestība. Taču viņš arī zina, ka jābūt ne tikai labestībai, bet arī dažādiem aizsarglīdzekļiem - atbilstoši katra

dzīvnieka dabai. Šo zināšanu var dēvēt par lietderīgumu. Un mēs varam nevis nosodīt Pasauli, bet padomāt, kāpēc ļaunums spēja rast tajā sev vietu. Tā arī aizsarglīdzekļus noteiks nevis ļaunais, bet gan labais.

Ikvienam Vadonim var ieteikt neaizmirst seno filozofu Novēlējumu.

142. Jūs jau pietiekami daudz zināt par dažu personu remdenumu. Ko lai dara, ja viņi pieder pie pašiem labākajiem? Rem-denums ir pārņēmis visplašākās aprindas. Tie, kuri it kā būtu cīnītāji par labo, kļuvuši garīgi remdeni. Toties tumšajiem šis trūkums tik bieži nepiemīt. Ir pasaka par to, kā nelabais sastapa Eņģeli. Gaišais teica: "Rūgti ir tavi kalpi!" Bet velns atbildēja: "Mani ir rūgti, bet tavi skābi. Mums abiem jāmeklē saldie." Un Eņģelis nokāra galvu, jo nevarēja parādīt, kur ir tie nesa-skābušie. To ļaudis jau sen ir ievērojuši.

143. No jebkura ļaunuma ceļa var nogriezties uz labestību. Bet šādas iespējas vislabāk redzamas, veicot augošas progresijas uzdevumus. Patiesi, ja cilvēks nodevies ļaunumam, viņš ar katru mirkli attālinās no labā augošas progresijas ātrumā. Tajā vietā, kur vēl vakar varēja izlēkt no ļaunuma ratiem, šodien vairs atgriezties nav iespējams. Tas jāatgādina visiem, kas domā, ka jebkurā laikā var vienlīdz labi nomest ļaunuma nastu. Ļaunuma viela ir ļoti lipīga un apaug ar sīkām taisnībiņām, par kurām jau runājām.

144. Cilvēkus, kas uzņēmušies Lielo Kalpojumu, var nosaukt par Debess Akmeni, īstenodami savus centienus, viņi kļūst kā Gaismas pielieti; viņi izurbjas cauri zemākajiem slāņiem un ietver sevī dimantu - adamantu. Taču nav viegli būt dimantam un ir jānostiprinās Gaisma, lai uzveiktu tumsu. Lielais Kalpojums nepazīst miera. Gars kļūst stiprāks, nemitīgi turēdamies pretī. Daudzas sīkas zemes dzīves patiesības jāapsedz ar augstsirdības kupolu. Jāsedzas ar Gaismu, kas nāk no Hierarhijas. Jāapgūst Smalkā un Ugunīgā Pasaule kā lietu daba.

No bedres var nepamanīt sauli, bet no akas pēta zvaigznes. Kalpojuma ceļā var notikt daudz kas negaidīts, bet pieredzējis Vadonis neaizmirsīs, ka katrs pasaulīgs zaudējums tiek kompensēts izplatījumā.

145. Un nekur cilvēki nedomā par Dzīvo Ētiku. Viņi domā, ka savu mūžu var nodzīvot saskaņā ar ierastajiem kanoniem, taču ar katru dienu kļūst aizvien skaidrāks, ka cilvēkus var glābt vienīgi ticība, kas stāv pāri visām reliģijām. Nav daudz šādai ticībai piederīgo - neskaitīsim tūkstošus tur, kur gana ar desmitiem. Neparasti ir tādi Augstākā izpratnes celi.

146. Ar vārdu koris saprot balsu saskaņu, bet var būt arī enerģiju koris, siržu koris, uguņu koris. Mācībai būtu jāvelta uzmanība kora sākotnei, kas nebūt neapgrūtinās personisko sākotni. Jāattīsta sevi tāda kooperācija, lai tieši sekmētu iespējamību pastiprināšanos. Tā rūpes par kora sākotni apvienosies ar radošu celsmi. Cilvēki spēj saprast, ka korim vajadzīgi daudzveidīgi dalībnieki. Tikai ļoti pieredzējuši vadītāji saprot, cik reizēm nepieciešami ir pat ne visai aktīvi dalībnieki, ja vien viņi ienes harmonijas savdabīgumu. Skolotājs priecājas par katru īpatnību - tajā dzimst jauns uguns veids.

147. Palūkosimies, kā tautas spēj apjaust zināšanu nozīmi. Mēs gādāsim par to, lai zināšanu izpausme varētu iet neparastu ceļu, lai tā pārsteigtu cilvēku iztēli. Patiesi, prasme pamodināt agrāko iemiejumu iztēli nenāk viegli, vienīgi attīrītai apziņai, kas vairs nemulst pārejas priekšā, piemīt pastāvīga - jauna un nenogurdināma iztēle.

148. Visiem spēkiem jāapgūst pamatlikums, kas nosaka, ka Skolotājs norāda virzienu, bet nediktē detaļas. Ikvienam ir jāmeklē un jāatrod darbā pašam, īpaši vāja ir izpratne par to, cik dižens ir likums, kas virza mūs uz atrašanu. Ne vien tagad, bet arī labākos laikos cilvēki allaž ir prasījuši jau pabeigtas, kaut arī ne pašu līdz galam izdomātas formulas. Cik pamācoši ir eksperimenti, kuros pēc sākumburta skolniekam jāpasaka attiecīgais vārds. Taču reti kāds meklēs tādu apvienotu apziņu. Jānorāda, cik ļoti meklējumi stiprina arī vadību.

149. Filozofi daudzkārt ir uzsvēruši, ka ļaužu pulcēšanās ir pieļaujama, ja tai ir tikumiskas sekas. Patiesi - pat mūsu laikam tā ir jauna patiesība. Ļaužu pulcēšanās parasti beidzas ar pašu vienkāršāko sākotņu sagrozīšanu. Palūkosimies uz tādu lielu ļaužu baru smalko un ugunīgo vidi. Palūkosimies, un mūs pārņems šausmas: nesaskaņotie ritmi pielaiž tuvumā tikai zemākās būtnes, bet ugunīgos sūtījumus pārvērš dedzinošā ugunī. Pat labestīgam apmeklētājam ir grūti izlauzties cauri dzīvnieciskajam pūlim, bet smalkās būtnes tiek atsviestas nost kā sausas lapas viesulī. Jāgaida, kad beidzot psiholoģijas stundās tiks sniegti padomi attiecībā uz pūļa ietekmi! Cilvēki grib piedalīties pārvaldē, bet nevēlas audzināt savu gribu.

150. Vadonis neskumst par šķietamām neveiksmēm, jo viņš zina: labā ir tik daudz, ka ar to var aizbērt jebkuru bezdibeni. Viņš nojautīs ikvienu novirzīšanos no ceļa, taču tā viņam dos vēl vienu iespēju apmeklēt jaunu novadu. Arī labais Vadoņa rokās kļūst par īstu Gaismas parādību. Mierinājumu dod nevis tas, ka neveiksme nav iespējama, bet gan tas, ka katrs labā sasniegums ir jauns panākums. Neieteicu skaitīt tumsas zīmes - tās vienīgi ievedīs tumsībā. Gaisma, vienīgi Gaisma var būt mēraukla un balsts. Gaisma ir radījusi Ugunīgo Pasauli, un doma ir Uguns produkts.

151. Cilvēki parasti pat nepamana apstākļus, kas izraisa pavērsieni. Vakar vērsu jūsu uzmanību uz to, ka cilvēki negrib saprast, ka paši tos rada! Kāpnes jau sen noņemtas, bet cilvēks tomēr metas tukšumā, jo domā par kāpnēm, kas bija. Nav iespējams nostiprināt cilvēkos realitātes izjūtu. Visvienkāršākie un daiļākie risinājumi tiek apietti klusējot un noraidīti tikai tāpēc, ka kaut kur ir stāvējušas tēvutēvu kāpnes. Šo kāpņu sen vairs nav, taču viduvēja apziņa tādu realitāti neatzīst. Lai kaut vai Ugunīgas Pasaules diženums pavirza cilvēkus tuvāk realitātes pakāpēm!

152. Pavērojiet, kā no viena maldīga priekšstata var sagraut veselās valstis. Nevar attaisnoties ar to, ka kāds kaut ko nav zinājis. Parasti var atrast pierādījumus tam, ka šāda zināšana ir klauvējusi pie visām durvīm, gulējusi uz visiem galdiem un daudzkārt pieminēta. Ir nepareizi attaisnot nevērību un nevēlēšanos dziļi padomāt. Jauni ierobežojumi nav nekas cits kā Vadoņa nepārliecinoša izturēšanās. Tauta bieži vien nezina pašu cēloni, bet savā sirdī jūt, ka notiek kaut kas nepareizs. Vadonim visvairāk jāsarģās no tā, lai nemazinātos viņa spēja pārliecināt.

153. Svētības atrašana ir vissenākais Patriarhāta akts. Tai nav sakara ar vēlāko nolādēšanu. Lāsts jau ir tumsonības produkts, turpretī vissenākais akts paredzēja saiknes pārraušanu ar Hierarhiju. Saikne ar Hierarhiju ir īsta svētība ar visām tās sekām.

Nejēgas sacīs: "Mēs daudzas reizes esam nopulgojuši Augstāko un tomēr dzīvojam, nekāda uguns mūs nav sadedzinājusi, un nekas mums nedraud." Tad aizvedīsim viņus uz laukumu, kur dubļos rāpo akli ubagi, un teiksim: "Lūk, arī tie esat jūs!" Aizvedīsim uz cietumiem, aizvedīsim uz raktuvēm, aizvedīsim uz ugunsgrēku, aizvedīsim uz soda vietām,

teiksim: "Vai tad nepazīstat sevi? Tiklīdz pārtrūka pavediens, kas saistīja ar Augstāko, tā jūs nolidojāt bezdibēnī." Nevajag biedēt, dzīve ir tādu šausmīgu piemēru pārpilna. Atcerieties, ka uguns piesātināšana nav redzama, bet sekas neizpaliek. Redzam taču, ka pat senatnē cilvēki saprata likuma taisnīgumu un jau zināja, ka Sākotņu aizskārums ir tik liels un briesmīgs, ka sekas nevar iestāties tūdaļ.

154. Vadonis nedrīkst aptumšot vēsturiskus notikumus ar savām personiskajām jūtām. Nedrīkst iekrāsot notikumus, kas skar veselu tautu, ar paša prieku vai skumjām. Daudzus notikumus ir izkropļojusi tieši personiskā patvaļa, ienesdama varmācību plašos centienos. Tieši augsta sadarbība jāparāda Vadonim, lai pasargātu tautas radošo entuziasmu. Taču reti ir izdevusies tāda sadarbība ka kosmisko spēku apvienošanās. Protams, vienīgi apziņas pārņemšana nākamībā pasargās Vadoni no personiskas attieksmes pret pagātņi.

155. Nevajag brīnīties, kad Mēs izrunājam nosaukumus, ar kuriem piepildām izplatījumu. To darām, lai informētu. Mēs apstiprinām izplatījumā Mūsu lēmumus. Kas ir izpratis saikni ar Hierarhiju, tam ir jāsaprot, ka Pasaules lēmums ir atkarīgs no tā, kas piepilda izplatījumu. Neba Zemes pasaule viena izšķir, bet visa triāde. Tā sabrūk pat paši šķietami saskanīgākie lēmumi, kas pieņemti uz Zemes, ja tos nav pieņēmušas divas Augstākās Pasaules. Arī tumšie spēki dažkārt ir jāinformē, jo viņu gaudas tikai pastiprina izziņošanas troksni. Pa visām pasaulēm izplatās šāds aicinājums un rosina darbībai jaunas enerģijas. Tiem, uz kuriem attiecas šāda manifestācija, protams, jābūt uzmanīgiem, ja viesulis virpuļo ap viņiem.

156. Galvenās briesmas pastāv neiedomājamā apziņu atšķirīgumā. Kad vieni gandrīz jau nonākuši līdz atomenerģijai, citi vēl nav sasnieguši alu cilvēka līmeni. Šī atšķirība izraisa strāvu sajukumu un apgrūtina kustību. Vieglāk ir vadīt troglo-dītus nekā tādus daudzveidīgus pūļus. Tāpēc tik sarežģīta kļūst virzība uz priekšu un apziņas paplašināšana.

157. Visās jomās jālieto jauni paņēmieni. Var redzēt, kā ar jauniem zobeniem tiek kaldināti Pasaules notikumi. Jāapgūst Starptautiskās Tiesības, lai nekristu veco metožu valgos. Jūs redzat, kas notiek Vācijā, Itālijā, Turcijā, - tas taču nav paredzēts Starptautiskajās Tiesībās. Var teikt, ka Pasaules ceļš ir tieši atsacīšanās no vecajām tiesībām. Mēs meklējam nevis tiesības, bet gan taisnīgumu.

158. Domājiet gan par valsts, gan par ģimenes patstāvību. Ir jāiedomājas, ka tauta var pastāvēt, par pamatu ņemot iekšējo apmaiņu, ka ģimene var garīgi domāt; tā tauta nostiprināsies un iemīlēs pilnīgošanos.

159. Jā, jā, jā, - ja cilvēki nepievēr-sīsies Hieroiedvesmai, tad būs daudz juku. Mehāniskā pasaules izpratne ir izjaukusī līdzsvaru un atbilstību. Vēl pirms pusgadsimta Mēs rūpējāmies, lai vairotu zināšanas par fizisko pasauli. Patiesi, šajā virzienā ir sasniegts daudz, bet tajā pašā laikā garīgā apziņa ir atpalikusi no fiziskās. Ētika pazudusi formulu blāķos. Mašīnas ir attālinājušas cilvēku no domāšanas mākslas. Tagad gana robotu! Pasaules līdzsvaram ir vajadzīga sirds - šajā Norādījumā ir steidzams glābiņš. Zemes auru piesātina ļaunuma vilnis.

160. Pieredzējis saimnieks pratīs izmantot visus atkritumus. Mūsdienu celtniekam ir jāuzņemas šis varoņdarbs. Tas ir sevišķi grūts, jo nav viegli izmantot robotus tur, kur vajadzīgs apzināts pamatojums.

161. Pievērsīsimies tādas parādības kā visnepieciešamākais izpratnei. Nepieciešamības pakāpes noteikšana ir Vadoņa īpašība. Daudzas vienlaicīgas vajadzības jāprot izkārtot kopīgas un secīgas kārtības mozaikā. Ne loģika, ne prāts, ne formulas, bet gan sirds uguns apgaismos tādas darbības ceļu. Ar visu sirdi jāsaņūst, kur ir pietiekami plata eja, lai nepagrūstu kaimiņu. Sirds norādīs, kad nedrīkst pieļaut pārlietu lielu spiedienu. Šādus spēku pārbaudījumus dēvē par taisnīguma spārnēm.

162. Kauns un negods tai zemei, kur skolotāji dzīvo trūkumā un nabadzībā. Kauns tiem, kuri zina, ka viņu bērnus māca cilvēks, kas cieš trūkumu. Tautai, kas nerūpējas par savas nākamās paaudzes skolotājiem, tas ir ne vien kauns, bet arī tumsonības pazīme. Vai tad drīkst uzticēt bērnus rūpju nomāktam cilvēkam? Vai drīkst aizmirst, kāds izsta-rojums nāk no bēdām? Vai var nezināt to, ka nomākts gars aizrautību neizraisīs? Vai var uzskatīt skolotāja darbu par mazsvarīgu? Vai var gaidīt no bērniem gara apgaismību, ja skola ir pazemojuma un pārestības vieta? Vai var sajūst celsmi, ja tiek griezti zobi? Vai var gaidīt sirds ugunis, kad gars klusē? Tā saku un tā atkārtāju, ka tauta, kas aizmirsusi skolotāju, ir aizmirsusi savu nākotni. Nepalaidīsim garām ne mirkli, nevirzīdami domu uz nākamības prieku. Parūpēsimies, lai pastāvošajā iekārtā skolotājs būtu pati cienījamākā persona. Tuvojas laiks, kad garam jābūt izglītotam un priecīgam par patiesu izpratni. Uguns ir pie sliekšņa.

163. Jāliek atmaigt skolotāju sirdīm, tad viņi varēs pastāvīgi izzināt. Bērna sirds zina, kas deg un kas jau ir apdzisis. Nevis stundā uzdotais, bet gan virzība kopā ar skolotāju paver brīnišķīgu pasauli. Atvērt skolniekam acis nozīmē kopā ar viņu iemīlēt visu diženo, kas radīts. Strēlnieks apstiprinās, ka tam, kas tiecas pēc tālēm, jāstāv uz stingra pamata. Tā iemācīsimies rūpēties par visu, kas apliecina nākamību. Uguns ir pie sliekšņa.

164. Ne velti senatnē gudrie ieteica nodarboties ar mākslām vai amatiem. Ikvienam bija jāapgūst šāds roku darbs. To viņi uzskatīja par koncentrēšanās līdzekli. Tiecoties pilnīgoties, ikviens sasprindzināja gribu un uzmanību. Pat nedaudzie līdz mums nonākušie priekšmeti liecina par augstu amata prasmi. Tieši tagad ir pienācis laiks atkal atgriezties pie kvalitatīva roku darba. Nedrīkst garīgo ierobežot ar mašīnu iespējām. Laiks jāaizpilda ar kvalitatīvu roku daru, kas attīstīs iztēli. Tieši kvalitāte un iztēle ir savienotas uz ugunīgā sasnieguma pakāpieniem. Lai Vadonis patur prātā senatnes gudrajo padomu.

Tieši senie avoti ir jāizprot. Kad atklāsies to nozīme, tad nāks arī jauni atradumi. Daudz ko var atklāt, taču dārgumiem nedrīkst pieskarties ārprātīga doma. Neatņemsim evolūcijai saprātīgumu.

165. Pasauli pārņem neticības izraisītais ļaunums. Tāds ļaunums ir visbriesmīgākais, jo tas sacenšas ar Esības būtību. Šāds ļaunums pats par sevi uzkurina un melos noslēcina visas iespējamības.

166. Cilvēki nereti vaicā: kā lai rīkojas ar aizgājēju novēlējumiem? Bieži vien tādi rīkojumi nesaskan ar izpildītāju pārlicību. Var ieteikt izpildīt visu, izņemot brāļu slepkavošanu. Nevajag uzņemties cita karmu, jo vairāk tāpēc, ka aizgājēji turpina attīstīt enerģiju pašu izraudzītajā virzienā. Ir taču ļoti grūti mainīt pārlicību, kas turpinās Smalkajā Pasaulē. Tāpēc aizgājēju vēlmju izpildīšana ir ļoti noderīga strāvu harmonizēšanai.

167. Vadonis bieži zaudē savu pievilcību pavisam sīka paraduma dēļ. Tāpat Vadoņa oreols nobāl, ja viņš neprot apvaldīt savas jūtas. Bet Vadonim ir jārada līdzsvarotības paraugs, tādējādi parādot, ka viņa psihiskas enerģijas krājums ir liels. Bet, tiklīdz Vadonis ļausies

paradumam un piebiedrosies zemes dzīves izpausmei, viņš kļūs parasts. Jebkura parastība ir varoņdarba kaps.

168. Tātad visur var vērot trejus ceļus - vieglo ceļu, grūto ceļu un briesmīgo ceļu. Pirmais veidojas, izzinot visas veiksmīgās, noderīgās un labvēlīgās kombinācijas. Otrais - kad dažus labvēlīgus savienojumus nosedz pašas kaitīgākās un postošākās konstrukcijas. Tāds ceļš ir grūts - tas ir kā skrējiens ar aizsietām acīm. Trešais ceļš, kad tumsonība ievēl degradācijas tumsā, ir patiesi briesmīgs. Tomēr cilvēkiem nav tiesību vainot citus šajās šausmās, jo paši aizvēra acis un aizbāza ausis. Viņi atteicās no palīdzības un pieļāva haosu domāšanā. Lai Celtnieks iet pa pirmo ceļu.

169. Vai Gaisma var noslēgt savienību ar tumsu? Lai savienotos ar pretējo sākotni, tai ir jānodziest. Lai Gaismas Vadonis nesadomā uzņemt nometnē Gaismas dzēsējus un pretiniekus. Gaisma nevar vairo tumsu, tāpat kā tumsa nevar vairo Gaismu, tātad tāda savienība ir pretrunā ar Dabu.

170. Pareizais ceļš ir labs tādā ziņā, ka katrs tā posms ir lietderīgs. Nevajag pat domāt par to, kur ceļam gals. Pilnīgoties var jebkurā tā posmā.

171. Ūdenslīdējs, gatavojoties ienirt, orientējas uz visdziļāko ūdens slāni. Viņam nerūp augšējais slānis, bet jāparedz spiediens zemākajā. Tā arī, dodoties pie cilvēkiem, jābūt priekšstatam par viszemāko apziņu. Nevajag noniecināt viszemākās apziņas izpratni. Gluži otrādi - jāsaņem kopā visa apjauta, lai pat zvēra rēkoņā saklausītu cilvēka balsi.

Ir vajadzīgs liels paskaidrojumu krājums, lai varētu katram slānim dot pēc tā apziņas. Visbīstamākā ir neprasmē piemēroties apziņai. Cik daudz nelaimju ir izraisījis nevietā pateikts vārds! Esiet atjautīgi!

172. Vajātāju panākts vēstnesis zirgā metas upē tās visplatākajā vietā. Vajātāji apstājas cerībā, ka vēstnesis noslīks, taču viņš sasniedz pretējo krastu. Lai ietaupītu laiku, vajātāji metas uz upes šaurāko vietu un tur straume noslīkst. Patiesi, kur šauri, tur arī bīstami - tāds apsvērumus jāielāgo visur. Viegluma mirāžas meklējumi uz varoņdarbu neved. Pats grūtākais ir arī pats pieejamākais. Cilvēki negrib saprast, ka neatlaidīgi meklējumi jau modina spēcīgas enerģijas. Tāpēc netrauk-simies uz šauro, bet dosim priekšroku plašai sākotnei.

173. Ir teikts, ka cilvēcei jāatsakās no greznības. Ne velti paši cilvēki šo jēdzienu tā norobežojuši. To nav iespējams aizstāt ar kādu citu. Greznība nav ne daiļums, ne garīgums, ne pilnīgošanās, ne celsme, ne labestība, ne līdzietība - neviens labā jēdziens to nevar aizstāt. Greznība ir līdzekļu izšķērdēšana un iespēju sagraušana. Greznība ir trūdēšana, jo ārpus ritma visas konstrukcijas ir tikai trūdi. Ir pietiekami labi redzams, ka pasaulīgā greznība jau satricināta, bet ir jārod saskaņota sadarbība, lai greznības kaiti izārstētu. Patība iebildīs, ka greznība ir nopelnīta pārpilnība. Teiks arī, ka greznība ir karaliska, un tie būs meli. Greznība aizvien ir bijusi pagrimuma un gara aptumsuma pazīme. Greznības važas ir visbriesmīgākās arī Smalkajā Pasaulē. Tur nepieciešama virziņā uz priekšu un pastāvīga domas pilnīgošana. Pārblīvē-tība pie nākamajiem Vārtiem neaizvedīs.

174. Netaisiet statiskus plānus. Izplatījumā ir daudz jaunu apstākļu. Stiprām sienām var piebūvēt klāt; arī plāna pamatam jābūt stipram, bet detaļām jāaug līdz ar pasaules notikumiem.

175. Gudrs Vadonis vispirms uzklausa sarunbiedru un tikai pēc tam izteiks savas domas. Viņš uzklausa ne tikai tālab, lai uzzinātu domas būtību, bet arī lai saprastu sarunbiedra valodu. Pēdējais nosacījums nav mazsvarīgs. Nav liela uzvara, ja likumdevējs savus likumus saprot tikai pats. Vajadzīgs, lai Esības Pamati skan katram saprotami. Māksla apgūt sarunbiedra valodu uzskatāma par augstu apzinās attīstību. Šo mākslu iemanto ar Hieroidvesmas palīdzību vai apzinātu uzmanības izsmalcināšanu. No tās dveš nevis augstprātība, bet - gluži otrādi - iejūtība pret sarunbiedra izpratni. Liekot lietā īpatnēju izteiksmes veidu, tiek noniecināti daudzi vērtīgi atzinumi, taču ugunīga acs šos patiesības graudus saskatīs.

176. Doma par neiespējamību nāk no tumšās sākotnes. Jātiek vaļā no jebkuras grūtsirdības, jo šis ceļš neved uz Patiesību. Visdažādāko tautību cilvēkiem prieka un būdu izpausme ir vienāda. Tas nozīmē, ka ceļš uz saprašanos ir vaļā.

177. Nedrīkst pat netieši izjaukt sadarbības pamatus. Sadarbības jēdzienam jāpievieno arī tādi jēdzieni kā skološana, vadīšana, ciena pret savu tuvāko, sevi pašu un tiem, kas nāks pēc mums. Tieši tagad nedrīkst samazināt sadarbības kā apziņas paplašināšanas līdzekļa nozīmi. Sadarbība jāiemil kā vispārēju panākumu ķīla.

178. Cilvēki nespēj domāt par nākamību, jo parasti dzīvo pagājības ilūziju valdzinājuma varā. Iedomāsimies cilvēku, kas saņem nepatīkamu ziņu par kaut ko sen notikušu. Šis notikums vairs nepastāv, un pats cilvēks ir jau ilgu laiku pēc notikušā mierīgi dzīvojis, bet nu viņš gremdējas pagātnē un zaudē saikni ar nākotni. Nākotnes kokam taču ir jāaug, to nedrīkst savainot gremdēšanās pagātnē. Skola jāvelta uzmanība nākotnes izpētei. Ikviens Vadonis savā darba laukā domās par nākotni, citādi viņš nav nekāds Vadonis.

179. Jau tika teikts, ka zaimošana jāatmet, un ir jāiegaumē, ka nekāds izsmiekls vai nopelums nav pieļaujami. Dažreiz cilvēki atturas no zākāšanas tikai šaurā jēdzienu lokā, bet viņu mēle izrunā smagus zaimu vārdus par kaimiņu. Kas var pateikt, kādus cildenus sirds vadus aizskārušas ļaunās tenkas? Tāpēc zaimošana kā necienīga un kaitīga rīcība vispār jāizslēdz no dzīves.

180. Nejēgas domā, ka Mirdzošais nāk atriebties tumsai. Taču Gaisma pat nenogalina tumsu. Pareizāk sakot, tumsa, tuvodamās Gaismai, sabrūk un iznīkst. Ļoti svarīgi ir saprast, ka tumsa pati sevi iznīcina, kad tuvojas Gaismai.

Tas jāatceras Vadonim, kad nejēgas runās par atriebību.

181. Kāds Valdnieks pēc valsts Padomes sēdes paņēma māla vāzi un visu acu priekšā to sasita. Par izdarītā nozīmi vaicāts, viņš teica: "Atgādinu par nelabojamību." Sasituši vienkāršu priekšmetu, mēs saprotam, ka padarītais nav labojams, bet cik daudz nelabojamāks ir domās izdarītais! Mēs esam pieraduši pie rupjiem jēdzieniem sev visapkārt, un tie ir izspieduši visus cildenākos priekšstatus. Ja Vadoņi biežāk atgādinātu par domās pieņemto lēmumu nelabojamību, viņi novērstu daudzas nelaimes. Vadonis ir dzīvs paraugs. Vadonis ir ceļu nosprau-dējs visās Pasaulēs. Viņš ieliek pamatu labklājībai. Bet labklājība nebūs blīvajā pasaulē vien. Nebūs īsts Vadonis tas, kuram uguns ir tikai sērkokciņa galā. Viņš ir tik liels kā viņa priekšstati.

182. Kas saka, ka varoņi nav vajadzīgi, tas pats sevi izraida no evolūcijas. Ievērojiet - kur sanāk kopā vienuviet viduvējība, neticība un patība, tur notiek pašiznīcināšanās. Var paiet

desmitiem gadu, līdz atklāsies pašaprišanas process, bet tas pieaugs ar Hierarhijas noliegšanas brīdi. Bez Hierarhijas nav iedomājama augšupejoša kustība. Par šo visvienkāršāko Mācību ir nemitīgi jāstāsta, jo cilvēki traucas uz bezdibeni. Mokoši sāp pieplecu stari, taču ne vairs no planētas konvulsijām, bet gan no tā, ka cilvēce griež zobus. Kā viesuļvirpuli savēl ūdens masas stabos, tā sākusi griezties sašķeltā cilvēce. Ir ļoti nozīmīgs cilvēka gara sacelšanās gads. Uguni var aizturēt tikai līdz zināmai pakāpei. Tā nenovēršami izlauzīsies cauri visiem aizsprostiem.

183. Pestītāja, Skolotāja un Varoņu zaimošana ikreiz ieģrūž mežonībā un gremdē haosā. Kā lai ieskaidro, ka haoss ir ļoti tuvu, - nemaz nav jāpārpeld okeāns. Tikpat grūti ir ieskaidrot, ka mežonība sākas ar pašiemniecīgākajiem sīkumiem. Kad ir zaudēts svētsvinīguma dārgums un izbārstītas sirds zinības pērles, kas gan tad vairs paliek?! Var atcerēties, kā nīrgājās par Lielo Upuri. Vai visa Pasaule neatbildēja uz tādu mežonību? Var redzēt, kā tā izpaužas, izraisot sadrumstaloša-nos. Šī sadrumstalošanās ir visļauņākais! Saku - esiet svētītas, enerģijas, lai tikai neiekristu deģenerēšanās marasmā. Tā atcerēsieties visas Lielās Dienas!

184. Var iedomāties, cik lielisks spēj būt daudzu cilvēku kopīgs darbs, kad visu sirdis pārņēmuši vieni augšupcentieni. Neteiksim, ka tas nav iespējams vai ir noraidīts. No Spēka var aizņemties un no Gaismas izgaismoties, ja vien saprot, kas ir Gaisma un Spēks. Kāds jau skali smejas, bet viņš smejas tumsā. Kas gan var būt briesmīgāks par skaļiem smiekliem tumsā! Bet Gaisma būs kopā ar to, kas Gaismu vēlas.

185. Uz personiskām jūtām dibināta sadarbība nav stipra. Ir vajadzīga ne tikai cieņa pret pašu darbu, bet arī Hierarhijas godāšana. Personisko jūtu viesulī cilvēki kā korķa figūriņas lēkās augšup un lejup, grūstīsies un krampjaini ķersies cits pie cita. Bet neviens darbs pēc savas dabas necieš drudzainību. Darbs ir ugunīga darbība, bet uguni nedrīkst novest līdz konvulsijām. Turklāt ārējās personiskās jūtas var traucēt jaunu iespējamību saskatīšanu. Cik daudzas lieliskas darbības ir cietušas pārejošu personisko mirāžu dēļ!

186. Tehnokrātija jāuzskata par tumšo spēku viltību. Jau daudzkārt tumšie ir tiekušies uz mehāniskiem risinājumiem. Viņi cerēja piesaistīt cilvēku uzmanību, lai tikai novērstu tos no garīgas augsmes. Dzīves problēmu tomēr var atrisināt, vienīgi paplašinot apziņu. Var redzēt, ka mehāniskās hipotēzes viegli iekaro ļaužu prātus. Senļaudīm tā bija Maija, kas varēja sagrūt no mazākā grūdiņa.

187. Taču ir skaidrs, ka cilvēki vēlas pārmaiņas esošajā. Kāds Valdnieks reiz gribējis atrast pilnīgi apmierinātu cilvēku. Pēc ilgjiem meklējumiem beidzot tādš arī atrasts - viņš bijis mēms, kurls un akls.

188. Priekpilna varoņdarba ceļš ir simtkārt īsāks par bēdīgo pienākuma ceļu. Cik stingri šis bauslis ir jāiegaumē ugunīgā gājuma ceļiniekiem! Vienīgi varoņdarba zīme viņus pacels pāri briesmām, bet varoņdarba jēga ir jāaudzina sirdī kā gara prieks. Var nepamanīt vislabāko ceļu, ja acs neseko varoņdarba zvaigznei. Vistumšākie nostūri jāizgaismo ar vienīgo gaismu. Nekas, neviens un nekad nepiespiedīs pārvērsties tumsā!

189. Sapņošana jāpārvērš disciplinētā domāšanā. Jau senlaiku gudrie ieteica mātēm stāstīt bērniem teiksmas par varoņiem un dziedāt viņiem labākās dziesmas par varoņdarbiem. Vai tiešam cilvēce tagad atteiksies no šiem gudrajiem novēlējumiem?

Ugunīgā Pasaule visupirms ir atvērta varoņiem un askētiem.

190. Varoņa skatiens ir vērsts Nākamībā.

191. Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, kas ir tautas īstenā pašcieņa? Kad gan cilvēce sapratīs, ka apslēptais gars ir jāsargā un ka domas nesēji var virzīt tautas kā vienīgais avots? Iznīcinot domu, tautai var atņemt tās spēku vai arī liegt apstiprināto ietekmi. Tādēļ katrai tautai visupirms jā rūpējas par Stūrmani, jo laiva bez stūres vētru neizturēs. Tādēļ ikvienas tautas un katras valsts lielajām rūpēm jābūt balstītām uz Hierarhiju, jo katra celsme jāpiesātina ar spēku no Augšas.

Tā tikmēr, kamēr nenostiprināsies Hierarhijas izpratne, cilvēce slīgs neziņā un posta tumsā.

192. Kura valsts gan zeļ bez dižena Vadoņa? Vai kāds apstiprināts pasākums ir īstenojies bez Valdoņa? Ir tiešām jāsaprot, ka Vadoņa jēdziens ir visu augstāko centienu sintezē. Tā tikai Hierarhijas gaišā Vadoņa izpratne var dot garam virzienu. Visiem, visiem, visiem ir jāpadomā un jāpatur prātā Hierarhijas varena spēks. Vienīgi ar šādu izpratni iespējams virzīties uz priekšu. Vienīgi ar šādu izpratni iespējams gūt panākumus. Lai patur prātā, ka katrs uz Hierarhiju mests akmens kļūs par kalnu sev pašam. Lai visi to iegaumē. Tā mēs pasludinām Vadoni - Hierarhu.

193. Katrs gars rada savu karmu. Katra tauta izveido savu karmu. Tautas, protams, meklē Vadītāju, jo pat nostiprināts prestižs nespēj noturēt cilvēkus, kas maldīgi domā. Tautu neglābs ne zelts, ne skaļi personu vārdi, ne nepieņemamu padomu blāķi. Tikai Vadītāja ugunīgā doma, ugunīgais gars pavērs jaunus ceļus. Tāpēc kosmisko perturbāciju laikā lai gaiši deg Garīgā Vadītāja zvaigzne!

Tā uz Vecās Pasaules drupām lai paceļas Diženā Gaismas Valstība!